

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 24 september 2020

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedemiddag, welkom bij de commissie Samenleving van 24 september. Zoals gebruikelijk verzoek ik u weer zoveel als mogelijk op uw plaats te blijven zitten, en als u de zaal wilt verlaten even via de gebruikelijke routes de zaal verlaten, het liefste van achter naar voren weer. Waarvoor dank weer. Zijn er nog berichten van verhindering? We hebben een volle zaal dus het lijkt me dat iedereen er is. O, mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, ik ben straks verhinderd en als het goed is word ik overgenomen door mijn geheime wapen, schaduwraadslid Johan.

De voorzitter: Ik moest even uitzoeken welk wapen dat nou weer was, maar nu weten we hem. Dank u wel.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: We gaan naar het vaststellen van de agenda. Kunnen we deze zo vaststellen? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem?

Mevrouw Stroo: Ja, dank u voorzitter. Bij agendapunt 10 wil ik graag een vraag stellen naar aanleiding van de inspreekbijdrage van de Amsterdamse Buurten, want die hebben dat schriftelijk gedaan, dus ja.

De voorzitter: Ja, dat is agendapunt 9. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik werd voor diezelfde vraag verwezen naar het vragenuurtje waar ik net gezeten heb, waar de vraag gesteld is. Ook als technische vraag gesteld door de heer Aynan, dus dit zou de derde keer zijn dus dat hoeft dat nu niet. Maar er komt een antwoord op een technische vraag van de heer Aynan, en ik heb al een deel antwoord gehad in het vragenuurtje over de verhuisvergoeding van Hof van Leijh, daar gaat het over. Dus dat is in principe al lopende, de beantwoording.

De voorzitter: Goed, dank u wel.

De heer Smit: Mag mijn tijd nog even teruggezet worden, voorzitter?

De voorzitter: We zullen er weer drie seconden bij plussen. Goed, dan gaan naar het volgende agendapunt dus kunnen we zo vaststellen.

3. Mededelingen commissieleden en wethouder(s)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 3, dat is de mededelingen. Voor de commissie staan de volgende bijeenkomsten op de rol, dat is op 8 oktober, een donderdag, wordt de raadsmarkt Veilig Thuis voor u georganiseerd. Noteert u deze vast in uw agenda, en er komt nog een mededeling in de Raadzaam te staan. U heeft ook in de Raadzaam kunnen lezen dat u door Humanitas bent uitgenodigd voor een fysiek werkbezoek op vrijdag 9 oktober. Er gaat hiervoor een aanmeldingslijst rond, maar dat gaan we niet doen, die gaan we even vragen of u daarbij aanwezig wil zijn want we gaan niet een papiertje rond laten gaan vanwege de

maatregelen. Dus ik wil nu even van u weten, wie op 9 oktober van één tot drie bij Humanitas wilt zijn, een werkbezoek. Vrijdag 9 oktober, wie wil daarbij aanwezig zijn? Even handen omhoog. Ik zie maar één hand omhoog, en twee, drie. O, sorry, mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik zou dat wel willen maar hoe gaan we dat doen, fysiek?

De voorzitter: O ja, oké, dat is in de Leidsebuurt, ja. Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, wij zouden heel graag aanwezig willen zijn, alleen vanwege persoonlijke redenen kan dat niet. Maar als het op een ander moment zou kunnen, heel graag, ook gelet op, nou ja goed, de mensen en de reacties.

De voorzitter: Naar een ander moment is erg lastig denk ik om dat dan weer te verschuiven. Ja. Maar als het inderdaad maar bij drie personen blijft, dan kunnen we misschien kijken of we het beter kunnen verplaatsen. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: ...' wat niet kan, dan zou ik het toch graag door willen laten gaan op het tijdstip dat andere mensen wel kunnen.

De voorzitter: Maar dan stellen we de vraag wel, wie zou er in principe naar zo'n werkbezoek willen gaan? Dan gaan we eerst even kijken of er überhaupt animo is? Ja, daar zie ik genoeg handen voor, dus dan is het misschien kijken of we die datum kunnen gaan verplaatsen, dat er wel meer mensen kunnen.

De heer Van den Raadt: Ik kan hoor, voorzitter, we waren volgens mij nog niet klaar met zeggen wie er allemaal kan. Dus ik kan gewoon prima. En gratis parkeren voor raadsleden trouwens.

De voorzitter: En als je op de fiets komt, helemaal gratis. Nog beter. Dus dan hebben we nu vier personen. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Heeft u mij daarbij gerekend, want ik kan ook, weet ik inmiddels.

De voorzitter: Vijf personen hebben we, nou, dat gaat de goede kant op. Dat is genoeg om het door te laten gaan. Dank u wel. Dan gaan we naar, op maandag 19 oktober zal er nog een technische sessie komen over de maatregelen kostenbeheersing 2021, voorafgaand aan de behandeling van de programmabegroting is dat. Waarin alle achtergrondinformatie wordt gegeven. En u zult hiervoor ook in de Raadzaam nog een uitnodiging kunnen gaan zien. Dan heb ik nog een mededeling, in ieder geval eventjes voor de schaduwraadsleden die normaal moeten intekenen, dat hebben wij nu ook alweer gedaan. Dus iedereen die aanwezig is, die tekenen we in. En als er nog een ander schaduwraadslid zo meteen komt, dan gaan we die ook intekenen. Dus dat is even van mijn kant. Dan gaan we naar de mededelingen van de wethouders. Ik heb begrepen dat mijnheer Snoek een mededeling heeft, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja. Ik heb u eerder in deze commissie geïnformeerd over de ventilatie in gymzalen, die in beheer van de gemeente zijn in relatie tot aangescherpte corona richtlijnen. Uit de inventarisatie is gebleken dat bij een vijftal gymzalen een extra aanpassing op de ventilatie nodig zal zijn. De totale kosten die daarmee gemoeid zijn, zijn 25 duizend euro. Dat kunnen we opvangen binnen het sportbudget. Dus ik heb dan ook de opdracht gegeven zo snel mogelijk die werkzaamheden uit te voeren zodat die gymzalen ook goed gebruikt kunnen worden, ook als straks de winter er is en de ramen niet opengezet kunnen worden.

De voorzitter: Dank voor uw mededeling. Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: En geldt dat ook voor scholen, heeft u daar zo'n zelfde inventarisatie gedaan en zit dat daar ook bij, of ...?

Wethouder Snoek: Nee, dus de scholen vallen onder de portefeuille van de heer Botter. Ik begrijp dat hij met eenzelfde inventarisatie ook bezig is. Dat gaat dan om de scholen die in het beheer van de gemeente zijn, want alle scholen die gewoon overgedragen zijn, wat bij het grootste deel van de scholen het geval is, is het schoolbestuur gewoon verantwoordelijk voor dit soort maatregelen. En ik begrijp, dat proces bij die scholen loopt nog, dus ik denk dat u daar bij de heer Botter ook nog nadere informatie over kunt inwinnen. Of dat hij u zelf daarover informeert zodra daarover meer bekend is.

De voorzitter: Dank u wel voor deze extra toelichting. Dan commissieleden ... O, sorry, moment hoor.

De heer Smit: Nu wel, ai weer tijd.

De voorzitter: U weet dat ik dat wel in de gaten hou, dat soort dingen hè. Zijn er nog commissieleden met een mededeling? Nee?

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt nummer 4, agenda komende vergaderingen, de jaarplanning en de actielijst. De agenda voor de komende commissievergadering, voor de komende commissie in oktober staan in ieder geval de berap, de concept raadsjaaragenda, de herijking sportnota, de agenda voor de sport, dus de evaluatie en de nieuwe agenda, de kostenbeheersing jeugd, Wmo, en de evaluatie baden in het groen, op de rol. Er wordt nog gekeken welke stukken er eventueel nog meer in oktober kunnen worden besproken, en welke op de commissie daarna komen. Er staan namelijk veel adviezen en bespreekpunten op stapel voor deze commissie die nog niet allemaal door het college zijn, dus dat kan nog aangevuld worden. U heeft de jaarplanning en de actielijst voor de commissie Samenleving weer bij de agenda aangetroffen, heeft u daar nog opmerkingen op? Over die twee dingen. Over de jaarplanning of actielijst? Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem. Uw microfoon staat uit nog. Zo.

Mevrouw Zoon: Ik zou graag de beantwoording 4.1 volgende keer ...

De voorzitter: Ja, maar dat is wat ik nog wilde gaan vragen, want ik vraag nu expliciet iets op de jaarplanning of de actielijst? En dan kom ik nu op dat punt wat u wilt agenderen, dus niks meer de jaarplanning, goed. En blijft het zo, dan inderdaad gaan we verder met de ter kennisnamestukken, die men wil agenderen. Nou, mevrouw Zoon heeft een punt te agenderen, gaat uw gang.

Mevrouw Zoon: Dank u, voorzitter. Ik zou graag punt 4.1, de beantwoording van over de zzp'ers in de economische crisis graag volgende keer op de agenda willen hebben. Naar aanleiding van de beantwoording heb ik begrepen dat er tienduizend ondernemingen staan met één persoon. Men weet niet precies hoeveel zzp'ers dat zijn. Maar uit de beantwoording maak ik ook op dat men wel een risico ziet aankomen, alleen men heeft daar nog geen plannen voor. En ik zou graag in dit gremium, als men een risico ziet aankomen, dat je dan met elkaar gaat bespreken van hoe we dat risico kunnen managen qua politiek. En ook omdat de begroting eraan komt, om te kijken van, hoe belangrijk vinden we dat? Dus ik zou graag dit punt voor de

volgende keer willen agenderen, ook gezien dat de begroting dan in november, en dan zijn we nog net op tijd, om daar iets van te vinden.

De voorzitter: Nou ja, of die dus op de agenda komt indien we hiermee instemmen, dat is nog maar de vraag, want het is echt een hele volle agenda al op 29 oktober. Maar ik wil even eerst aan de commissie vragen of men daarmee wil instemmen, omdat het de agenda is, even handen omhoog graag. Ik zie genoeg dingen, dus dan krijgt u daar een formulier voor en dan, als we ruimte hebben dan komt die op de agenda. Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Ik wil ook graag iets agenderen. Wij hebben antwoorden van het college gekregen op Artikel 38-vragen over het zomerschaatsen. Het lijkt mij belangrijk om dat ook voor de volgende agenda Samenleving te agenderen.

De voorzitter: Wacht even hoor, ja. Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, daar heeft de VVD geen behoefte aan. Dit is een motie vreemd ingediend zonder debat tijdens de vorige raad. Daar is niet over gesproken en toen is die gewoon aangenomen. Ik heb geen enkele behoefte om hier verder over dit soort onzinnige plannen door te praten.

De voorzitter: Maar, en hij staat ook niet op deze agenda als stuk. Klopt hè? Hij staat meer bij Beheer, zou die dan moeten misschien. Of Bestuur, ja. Ja, nee, hij staat hier niet op de agenda dus we kunnen hem ook niet gaan toevoegen. Nee, ik denk dat ... Want staat ... Weet u in welke commissie die wel staat, die vragen?

De heer Oomkes: Dank je wel.

De voorzitter: Oké. Zijn er nog verdere commissieleden met een punt? Mijnheer Van den Raadt, Trots Haarlem.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, als eerste 2.2, daar staat de toezegging aan het rapport Oost aan de heer Van den Raadt, maar dat is niet het rapport waar ik naar op zoek ben. De ambtenaar die weet dat inmiddels en die is hard op zoek naar het juiste rapport. Dus hopelijk komt die, want dat rapport valt heel mooi te combineren met iets anders wat Trots Haarlem graag wil agenderen. Dat is 1.1, financiële middelen voor de in- en uitvoering Wet inburgering. Als je dat stuk leest, dan staat er gewoon dat er echt heel veel onbekend is, qua financiën. En er staat ook in dat het in het vierde kwartaal terugkomt. Nou, we zitten met een week in het vierde kwartaal, dus het lijkt ons ook handig dat dat ongeveer met de begroting of net ervoor, meegenomen kan worden. Omdat de financiële impact totaal nu onduidelijk is en dat dat toch wel handig is als we dat weten. Er wordt bijvoorbeeld ook ingeschat dat er veel minder mensen zouden komen als eerdere jaren. Nou, hoe komen we aan die getallen en wat gaat het allemaal kosten, hoe gaan we het goed regelen?

De voorzitter: Commissieleden, wilt u dit ook agenderen? Ja? Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ik wil deze discussie heel graag voeren, maar het heeft natuurlijk geen zin als de wethouder niet meer informatie heeft dan nu. En dit komt uit landelijk, ik bedoel, ja, dus een beetje afhankelijk daarvan.

De heer Van den Raadt: Ja, dat is ook mijn verzoek. Want er wordt dus gezegd in het stuk, in het vierde kwartaal komen we terug met meer informatie. Nou, dan hoop ik, dat is mijn verzoek aan de voorzitter, of dat

die eerdere meer informatie in het vierde kwartaal dan hopelijk voor de begroting komt, want anders dan zitten we met getallen die we naderhand op ons bordje krijgen en waar we dan nog iets mee moeten doen.

De voorzitter: Maar ja, daar kunnen we dit stuk niks mee doen, we moeten echt wachten totdat de informatie er is volgens mij. Mijnheer El Aichi.

De heer El Aichi: Binnenkort toch die nieuwe Wet inburgering bespreken, dan lijkt het me handig dat de heer Van den Raadt dit erbij betreft.

De voorzitter: Zullen we het anders zo afspreken dat als we dat agendapunt krijgen, dat we dit stuk erbij gaan voegen?

De heer Van den Raadt: Nou ja, mijn eigenlijke vraag is dus, in het vierde kwartaal komt er meer informatie, wordt gezegd. Nou, oké, mijn vraag is dus eigenlijk, wanneer is dat en kan dat nog met een beetje tempo voor de begroting komen?

De voorzitter: Ja, dat weet ik. Ja. Nee, dit gaan we nu niet doen. Maar er ik weet ook niet of dat stuk, of en wanneer dat stuk precies gaat komen, dus ... Misschien dat jij het dan ... We laten het de griffie eerst even uitzoeken wanneer het stuk komt, dan krijgt u daar gewoon een reactie op. Ja? Oké, zijn we dan klaar met de agendering? Ja?

5. Transcript commissie d.d. 27 augustus 2020 openbaar + besloten (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 5, dat is het transcript van de commissie van 27 augustus. Zijn daar nog op- of aanmerkingen? Nee?

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

6. Advies RKC mbt Vaststellen rapportage 213a onderzoek verzakelijking subsidiesystematiek (MTM)

6.1 RKC Adviesbrief 213a onderzoek Verzakelijking Subsidiesystematiek

De voorzitter: Dan gaan we naar het eerste adviesstuk, dat is agendapunt 6, dat is de RKC adviesbrief 213a onderzoek verzakelijking subsidiesystematiek. Sinds een aantal jaren adviseert de RKC de raad over 213a onderzoeken, en met deze brief informeert de RKC u over haar bevindingen. En in de bijlage ziet u daar algemene informatie over de 213a onderzoeken. Naast een aantal technische bevindingen heeft de RKC ook inhoudelijk opgemerkt dat voor de succesvolle implementatie van de nieuwe werkwijze voor de sociale basis vanaf 2021, veel elementen van verzakelijking in de uitvoering onmisbaar zijn. En volgens de RKC geeft de rapportage aan dat de organisatie de verzakelijking niet tot stand heeft gebracht, en het college geen verbeterplan heeft opgesteld. En de RKC geeft het advies het college te vragen om overeenkomstig de verordening een verbeterplan op te stellen en te delen, en hierbij rekening te houden met de tijdlijn voor de nieuwe sociale basis. Het is een adviesbrief van de RKC inzake de vaststelling van deze rapportage. Die is ter bespreking geagendeerd, en wie mag ik hiervoor het woord geven? Mijnheer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Het oordeel van de RKC is ondubbelzinnig in de adviesbrief. De rapportage is weinig toegankelijk en idem leesbaar, inhoudelijk zwak want er wordt onvoldoende duidelijk gemaakt of de maatregelen ter verzakelijking zijn doorgevoerd. Idem als het gaat of dit de beoogde effecten hebben gehad. Bovendien lijken de toegepaste onderzoeksmethoden niet toereikend te zijn om duidelijkheid

te krijgen. Nou ja, eigenlijk is dat commentaar vernietigend. Het is te kort dag om de hele rapportage over te doen en de sociale basis andermaal te frustreren. Maar je zou het eigenlijk moeten aanbevelen. We weten van de situatie van vorig jaar dat dat tot hogere uitgaves leidt. Het kopiëren van dat voorbeeld van vorig jaar leidt tot een contraproductief effect en plaatst de sociale basis voor grotere problemen. Wat te doen? De RKC adviseert de wethouder te dwingen een verbeterplan op te stellen, en daarbij rekening te houden met de tijdlijnen voor de invoering van de nieuwe sociale basis. De PvdA vindt dat dit oordeel eigenlijk gelijk staat aan een zware onvoldoende voor de wethouder. En haar staf, die kennelijk niet bestand zijn deze systeemverandering langs eenvoudige, duidelijke en faire richtlijnen door te voeren. En dat ondanks de extra tijd die wijde was toegekend. Het is contraproductief om de wethouder naar huis te sturen, maar je zou het bijna doen. De sociale basis verdient duidelijkheid ... Ja?

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, begrijp ik goed van de heer Oomkes dat hij hier de wethouder een onvoldoende geeft?

De heer Oomkes: Dat is inderdaad zo. Als u mij laat uitspreken dan zal ik aangeven waarom.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, maar dan is toch mijn vraag, wat een onvoldoende van de PvdA waard is als ze daar geen daden aan wil toegeven. Want hoe kun je een wethouder nu een onvoldoende geven, maar ondertussen de wethouder wel door laten gaan op de volgende klas. Op het moment dat het rapport onvoldoende is, dan gaat iemand in principe niet over.

De heer Oomkes: Nee, dat gaat ... Nou, je kan natuurlijk ook zeggen, je krijgt nog één kans. En ik vind dat dat in dit geval van toepassing is. Omdat ...

De voorzitter: Zomerschool.

De heer Oomkes: Als je een nieuwe wethouder zou ...

De voorzitter: Nog mijnheer Van Kessel, laatste keer.

De heer Van Kessel: Ja, maar dan ... Je gaat over met misschien nog een tweede kans met een 5, welk cijfer geeft mijnheer Oomkes dan aan de wethouder als die dan toch de wethouder een onvoldoende geeft?

De heer Oomkes: Aardig gevonden, maar ik zit hier niet om cijfers te geven maar om het beleid te beoordelen, en dat vind ik niet ... Onvoldoende.

De voorzitter: Laat de heer Oomkes even uitpraten. U kunt zo meteen nog u uw tweede, in de eigen termijn nog misschien daar een reactie op geven.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. De sociale basis verdient duidelijkheid ...

De voorzitter: Een ogenblik, mijnheer Oomkes. Ja, sorry mijnheer Oomkes, u heeft meerdere interrupties. Mevrouw Klazes van GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, even een korte interruptie op de PvdA. Ja, ik ben een beetje in verwarring want wat recenseert u nu eigenlijk, het rapport of wat er gebeurt in het sociaal domein? Want volgens mij wordt er duidelijke gesteld door de RKC dat het rapport in kwaliteit achterblijft bij de verwachtingen. Dat zegt op zich nog niet zo heel erg veel over iets, maar niet alles over de inhoud van dit onderwerp.

De heer Oomkes: Nou, daar kom ik nu aan toe, dan zal ik proberen uw vraag mee te nemen.

De voorzitter: Mijnheer ... Wacht, moment even, mijnheer Van den Raadt, had u ook een interruptie? Want dan kan u het gelijk in één keer beantwoorden misschien. Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter. Ik hoorde de heer Oomkes zeggen dat dan de wethouder niet direct naar huis gestuurd hoeft te worden. Dus ik neem aan dat er dan geen motie van wantrouwen komt. Maar begrijp ik, begrijp mijnheer Oomkes dat je ook nog moties van treurnis hebt en dat soort zaken, gaat u die dan wel indienen?

De voorzitter: Laten we de heer Oomkes nu even zijn verhaal afmaken. Mijnheer Oomkes, gaat uw gang.

De heer Oomkes: Ja nou, volgens mij is dat contraproductief. Je kunt een wethouder wel naar huis sturen maar in de anderhalf jaar dat wij voor deze taak staan, krijgen we nooit meer een betere wethouder terug. De sociale basis verdient duidelijkheid en klare richtlijnen. En dus moet taakstellingcontrole op uitvoeringen aan de basis en op de geldstromen maar even voorrang krijgen op het invoeren van vormen waarbij de instellingen er samen uit moeten zien te komen. Dat doet pijn, en dat leidt tot gezichtsverlies voor de wethouder en het college. Dat is onvermijdelijk en valt te betreuren. Maar de organisaties zijn gebaat bij duidelijkheid, de raad moet die durven geven. Het gaat dus niet om de wethouder maar over de basis. Het gaat om de burgers die uiteindelijk vragen aan de overheid om duidelijk te zijn in hun voorzieningen, en de mensen die voor hen moeten klaarstaan. Hogere ambities voor dit werkveld moeten maar even naar achteren worden geschoven.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Kessel? Ja, ik zag u al net als tweede uw hand opsteken, dus u mag nu het woord als u wil. Of wilt u het niet? Dan ga ik ...

De heer Van Kessel: Ja, ik wil graag wel, alleen ik zit nog even na te denken hoe ik mijn woorden goed kies. Want het is in principe een vervolg op de vraag die ik net stelde. Ik ben even op zoek naar wat de woorden van mijnheer Oomkes waard zijn? Want ik vind het nogal wat, uit mijn woorden, uit mijn mond zou u de woorden namelijk ook niet horen bij dit rapport, maar om een wethouder een onvoldoende te geven over een slecht rapport. Ik vind dat nogal wat. Wat is uw beeld dan van het functioneren van deze wethouder als u de woorden, zorgvuldig gekozen woorden onvoldoende kiest? Ik vind dat nogal wat.

De heer Oomkes: Nou ja, kijk, ik wil er in deze zin op reageren. Wij vinden dat deze materie een gedegen verantwoordelijkheid, en desnoods getrapte invoering van de nieuwe sociale basis wrijft, want we hebben geen tijd meer. Het verbeterplan moet daar rekening mee houden. Dan ga ik u weer tevredenstellen, ik vind dat er broddelwerk is geleverd, en we hebben daar extra tijd voor uitgekozen en dat heeft niet geresulteerd in een fijner plan. Dus ik vind dat de burgers en de werkers in het veld uitdrukkelijk in de gelegenheid moeten worden gesteld tegen de wethouder en de staf in te gaan. En dat hun bezwaren kenbaar worden gemaakt en worden meegenomen in deze zaak. En dat betekent dus, waar het om feitelijke praktijk gaat, feitelijke politiek, feitelijke toepassingen, dat voor het eind van het jaar moet worden ingevoerd. We kunnen niet nog een extra jaar doen. En dat proces moet zorgvuldig verlopen, waarna de hogere ambities die hier ook in dit beleidsveld zijn geuit keer op keer, waar we heel veel tijd voor hebben gehad, naar een later datum worden uitgesteld.

De voorzitter: Dank u wel. Iemand, termijn? Mijnheer Van Kessel, gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Ik denk wel eens vaker, dat Haarlemse college kan wel wat meer VVD gebruiken. Maar in het geval van het verzakelijken van de subsidiesystematiek, moeten toch meer collegeleden en meer raadsleden dat gedacht hebben. Want ...

De heer Smit: Voorzitter, voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: O, sorry, moeten we met zijn allen gedacht hebben dat we alleen de VVD daarvoor nodig hebben? Want dan wil ik ook wel meedoen, mag dat?

De heer Van Kessel: Nou, dat de heer Frans Smit gelijk aan zichzelf dacht hier, dat begrijp ik. Maar ook u bent welkom in dat college waar meer VVD in zit, hoor.

De voorzitter: Gaat u verder.

De heer Van Kessel: Goed, want, ik ga het uitleggen. Deze wethouder heeft tijdens acht jaar GroenLinks-college, deze wethouder heeft tijdens acht jaar GroenLinks-college niet alleen de mondiale ijskappen zien halveren, maar goed, dat stond niet in het collegeprogramma dus daar zal ik haar niet direct op aanspreken. Maar ook heeft het college de ambities om zakelijker om te gaan met ons belastinggeld, zien verdwijnen als sneeuw voor de zon. Als reden hiervoor verwijst het college in het rapport naar nieuwe taken die erbij zijn gekomen, de herinrichting van het sociaal domein en voortschrijdend inzicht. Voortschrijdend inzicht. De goede verstaander weet dat dit een eufemisme voor GroenLinks is. Want wat in 2010 in het VVD-college zo mooi werd bedacht, het concreet maken van beleidsdoelen, kunnen we toch niet meer? De koppeling tussen de doelen en de prestaties, ja, dat willen we niet. En ook nieuwe partijen de mogelijkheid geven om aanspraak te maken op Haarlemse subsidies, de liberale blasfemie, als nieuwkomers in de Haarlemse sociale basis zijn vakkundig geweerd door dit nieuwe inzicht. Het is ook allemaal geen nieuwe informatie. Het debacle van de sociale basis ligt nog vers in ons geheugen. Het ging om het verdelen van 64 miljoen aan zorggeld, zonder concrete doelen en effecten. En daar wist een verstandige coalitie binnen dit college, sorry hoor, daar wist een verstandige coalitie dit college toch weer op het goede pad te brengen door dat plan van deze wethouder terug te sturen naar de tekentafel. Daar zagen we dat partijen zoals D66 en CDA ook oude inzichten konden waarderen. We zijn als VVD ook heus wel blij hoor met het college af en toe, we zullen u geen onvoldoende geven, vandaag. De miniconferentie over het belang van indicatoren op 18 november, hebben wij ook in onze agenda gezet. Kunt u zeggen hoe het met de voorbereidingen daarvoor staat? En dan kom ik bij de aanbevelingen van het rapport. De vraag is eventjes of we die wel SMART kunnen maken, of heeft het college daar ook nieuwe inzichten over? Want het onderzoek naar welke alternatieven de link tussen subsidie en doelstellingen kunnen versterken, bent u bereid om dat onderzoek ook te gaan doen en wanneer kunnen wij dat dan verwachten? Graag een beetje SMART maken. En hoe gaat deze wethouder de raad helpen om meer keuzevrijheid, qua nieuwe partners in het sociale domein, te realiseren? En als laatste, de verordening, en de heer Oomkes wees daar volgens mij al op, vraagt het college een verbeterplan op te stellen. Bent u bereid dit te doen en wat is de planning daarvan? Ook graag een beetje SMART maken, alstublieft.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, ook wij verbazen ons erover dat dit onderwerp nog steeds een bespreekpunt is. Zoals u weet zit ik al een tijdje in de politiek en ook in die jaren was dit het onderwerp, hoe kunnen we de sociale basis SMART maken? Wat zien we er nou precies van? Ik kijk naar mijn overbuurvrouw die dat misschien ook nog weet. Dus ik vind het eigenlijk verdrietig dat we het daar nog steeds over moeten hebben. En dat we binnen deze gemeente Haarlem nog steeds niet iets hebben gevonden om te kijken, hoe kunnen we nou alles wat we inzetten aan subsidies voor welzijn, cultuur, waar we in Haarlem dat omarmen wat we ook nodig hebben. En dat we dan niet kunnen zeggen wat voor resultaten we daar precies mee boeken, en dat dat eeuwig duurt en dat dat niet SMART is, en wat nou voor effecten dat heeft. En we doen er wel echt heel veel geld naartoe. En dat is geld van de Haarlemse burger, en de Haarlemse burger wil ook weten wat er nou werkelijk mee gebeurd is en welke effecten we daarmee halen. Wat mij ook opvalt is dat de cijfers uit 2017 zijn. Dat vind ik toch ook wel zorgelijk, dat we op basis van 2017 een rapport opmaken, wat ik helemaal eens ben met de rekenkamer, hoeveel pagina's was het wel niet, 200 en zoveel geloof ik, 108, dat dat een dusdanig lijvig rapport is dat ook niet SMART is, dat ook niet verzakelijkend is. Dus dat geeft al aan wat voor cultuur we in elkaar hebben gezet om te komen tot een effect van die sociale basis. Dus, verdrietig word ik er wel om. En wat dat betreft ben ik het wel met de rekenkamer eens van, dat we eigenlijk een nieuw rapport moeten maken, maar dan krijgen we weer een stuk papier. We moeten zorgen dat alles wat we doen, dat we dat ook kunnen laten zien aan de Haarlemse burger wat we gedaan hebben en wat het effect is en dat die Haarlemse burger dat ook merkt. Als we kijken naar de Wmo, hoelang dat geduurd heeft en wat dat kost om goed te laten zien van hoe we dat goed naar onze burger doen. Dan denk ik van, dat is een voorbeeld hoe we er goed op kunnen sturen en hoe we goed inderdaad onze welzijnsdingen en cultuur kunnen doen. Dus, ja, ik vind het jammer dat het college dan ook dit rapport zo vaststelt. En ik zou graag willen dat we eens een keer, één keer goed kort, bondig, SMART, zoals de heer Van Kessel ook zegt, onze doelstellingen. Maar dan kijk ik ook naar mezelf en naar onze collega's in de raad, want ook zij moeten sturen op dat soort doelstellingen en effecten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, eerst maar even over de 213a onderzoeken. Het goede nieuws is dat er een 213a onderzoek is, maar je ziet hoe het college worstelt met het onderzoek doen, en zichzelf kritiek geven. Dat is natuurlijk ook ingewikkeld, want heel vaak worden de resultaten van dat onderzoek toch een beetje in het kader van, wij van WC-eend adviseren het gebruik van product WC-eend. Nou, dit rapport is op zichzelf natuurlijk zelf kritisch, en dat is goed. De conclusie is stevig. En ik denk dat iedereen hier in de raad die conclusie deelt. Maar dan staat, de RKC constateert vervolgens ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Bedoelt u de conclusie van de rapportage? Die is mij niet helemaal duidelijk, kunt u de conclusie vermelden?

De heer Hulster: Heel goed dat u dat zegt want daar wilde ik net aan gaan beginnen. Maar de hoofdconclusie van het onderzoek is dat de verzakelijking niet of nauwelijks is doorgevoerd. Maar omdat de onderbouwing van deze conclusie niet goed navolgbaar is, kun je er ook heel moeilijk acties aan verbinden van wat je dan wel zou moeten gaan doen. Dus blijft het een beetje hangen bij een loze constatering en kunnen we gewoon weer verder met wat we altijd al deden. En daar zit natuurlijk het grote bezwaar van dit onderzoek, en dus is het heel erg jammer, zo'n 213a onderzoek is natuurlijk niet gratis, dus eigenlijk hoop je dat als er zo'n onderzoek is, dat er ook een aantal aanbevelingen uit komen waar we wat mee kunnen in deze raad of in dit college. En dat is heel erg jammer. Nou, ja, wij delen in ieder geval de conclusie, en ik hoop dat de andere raadsleden dat

met ons eens zijn, dat er nu echt een actieprogramma moet komen zodat de subsidiesystematiek nu eindelijk echt verzakelijkt raakt. En dat gaat verder dan de sociale basis, want dat gaat natuurlijk over alle subsidies.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Even een kleine terzijde voordat ik begin met mijn betoog. Dit onderzoek stond oorspronkelijk geagendeerd in de commissie Bestuur, dus alleen het onderzoek aan sich zou besproken worden. We hebben toen in het presidium gezegd, laten we hem toch inhoudelijk gaan behandelen in de commissie Samenleving. En daarom wordt die hier besproken, wat kennelijk ook heel goed is. Het is een lijvig rapport met als belangrijkste conclusie dat er weliswaar is ingezet op het verzakelijken van het subsidiesysteem, maar dat dat doel niet is gehaald. De reden hiervoor is grotendeels dat het in de praktijk toch heel moeilijk blijkt om de doelen van de subsidies SMART te formuleren en SMART te benoemen. En dat is een conclusie die wij, en niet alleen wij maar ook heel veel andere gemeenten, de meeste gemeenten, maar ook gespecialiseerde kennisinstituten zoals Movisie, hebben getrokken. Dit blijft gewoon echt een probleem, hoe meet je welzijn, hoe meet je geluk en hoe meet je de voortgang in welzijn en geluk? Ik vond het onderzoek om die redenen die de RKC opmerkten in de begeleidende brief, dan ook niet veel toevoegen. Ik zou in aanloop tot de volgende subsidieronde het volgende willen aanbevelen, en dit is lijn met de aanbeveling van het RKC voor het verbeterplan. De Universiteit Twente heeft een beleidsmethode opgesteld voor de welzijnssector, en daarin worden zeven aanbevelingen gedaan voor de subsidiesystematiek. Alle zeven criteria zijn bruikbaar en worden deels ook al toegepast, maar ik licht er graag twee uit die in Haarlem aandacht behoeven wat ons betreft. Eén, stel voor iedere beleidsdoelstelling specifieke subsidieregels op die lezen als een soort van bestek, waarin expliciet staat voor welke activiteiten de subsidie wordt verleend, hoe en op grond van welke criteria de subsidieaanvragen worden beoordeeld, en ook wat de afwijzingsgronden eventueel zijn. En twee, blijf altijd benchmarken en straal naar bestaande aanbieders uit dat de subsidierelatie niet vanzelfsprekend is maar afhankelijk van goed functioneren. En daarmee kom ik ook tegemoet aan de wens, ook mede van de VVD, dat er meer ruimte moet zijn voor nieuwe aanbieders op het gebied van sociale basis. Ik kan het college aanbevelen de zeven criteria van Twente er maar eens bij te pakken. En als dat al niet gebeurt is en dan gewoon te gaan vinken, waar voldoet dit college op dit moment aan wat betreft die zeven criteria en wat behoeft nog wat aandacht? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Al tien jaar zijn we bezig met de subsidiesystematiek in Haarlem. En het is eerlijk gezegd om een beetje moedeloos van te worden. Want in 2010 wordt in een coalitieakkoord opgenomen dat die verzakelijking van die subsidiesystematiek moet komen. De uitgangspunten zijn er, de relatie tussen doelstellingen en subsidie versterken. En een subsidieverstrekking via vaste, of vastere procedures uitgeven. De RKC komt vervolgens met het onderzoek, leren waarden over welzijnssubsidie, waarbij nauw is samengewerkt met college en ambtenaren. En eind 2018 stemt de voltallige raad in met de uitkomsten en de aanbevelingen van de RKC. Diezelfde RKC concludeert een paar maanden later dat de raad niet goed in staat zou zijn om die effectiviteit en die doelmatigheid van die miljoenen aan subsidies te beoordelen. En in april van 2019 stemt een ruime meerderheid van deze raad in met onze motie, en vraagt het college te komen met een kaderstellend document met daarin concretere doelstellingen, te bereiken effecten, een heldere procesaanpak en een opzet voor monitoring, u kent het wel. En dan komt dit 213a onderzoek er in juni 2020 bovenop. En de conclusies wekken niet veel vertrouwen. D66 wil dat al die beschikbare miljoenen worden ingezet om Haarlemmers te helpen. En niet per se om organisaties te financieren met wie de gemeente toevallig goede relaties op heeft gebouwd door de jaren heen, hoe belangrijk dat laatste ook is. En

wat D66 betreft is vernieuwing van subsidierelaties geen doel op zichzelf, maar het is wel van belang dat de gemeente heel kritisch kijkt, en blijft kijken waarom wij aan wie, met welke reden subsidie geven en wat wij daarvoor concreet terugverwachten. Graag een reactie van de wethouder.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Ik hoor u eigenlijk letterlijk zeggen, inderdaad die twee aanbevelingen uit het rapport van Twente, klopt dat? Dus inderdaad, kijk naar bestaande aanbieders en zeg tegen hen dat de subsidierelatie niet vanzelfsprekend is maar maak dat zij echt hun best moeten doen om de subsidierelatie in stand te houden. En kijk naar wat er nodig is in plaats van wat er al is. En die eerste is dat je duidelijke kenmerken geeft voor de beleidsdoelstellingen, specifieke subsidieregels, klopt dat ongeveer?

Mevrouw Çimen: Ja, ik ken dit rapport niet, maar als ik dit zo hoor dan lijkt dat me wel. En volgens mij is dat ook best wel in lijn met wat we hier al eigenlijk best wel lang als raad ook vragen. En, nou ja, dan is het mij om het even of dat in duidelijkere taal van de Universiteit Twente komt, dan prima natuurlijk. Maar het gaat erom dat wij zicht gaan krijgen en kunnen gaan sturen.

De voorzitter: Mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Ja, ik snap uw oproep en ik deel dat ook hoor, dat is belangrijk. Alleen bent u het ook met mij eens dat het met name op sociaal domein, dat het een lastige opgave is. Dat zaken niet altijd even makkelijk te kwalificeren zijn en daar punten aan toegekend kunnen worden die zeggen of het klopt of niet.

Mevrouw Çimen: Mee, ik kom daar later in mijn betoog ook op terug, maar even heel kort, ja, ik erken dat, maar ik denk wel dat er meer mogelijk is dan wat er nu gebeurt. Dus in die zin verschil ik wel, ik denk dat er licht zit tussen wat dit rapport zegt, of in ieder geval wat ik vanuit de ambtenarij ook heb gehoord, en wat ik wil.

Mevrouw Klazes: Nog een hele korte vervolgvraag, en ik neem aan dat u verder op een nieuw betoog ook terugkomt op die aanbevelingen aan het college hoe dat eventueel beter zou kunnen, dat u daar duidelijke ideeën over heeft. Ik ben heel benieuwd.

Mevrouw Çimen: Dan ga ik even verder. Nou, ik wil graag ...

De voorzitter: U heeft een ... O, nee.

Mevrouw Çimen: O.

De voorzitter: Gaat u maar lekker door.

Mevrouw Çimen: Ja? Nee, mag dat? Ja? Oké. Nou, D66 wil uiteraard ook dat er ruimte blijft voor nieuwe partijen om onderdeel te worden van die sociale basis. En in reactie van het college begreep ik dat zij daar zich ook voor gaan inzetten, dus daar ben ik in ieder geval erg blij om. Voorzitter, ik sluit me volledig aan bij de opmerkingen van de RKC, en ik ga dat hier niet allemaal herhalen, maar ik wil wel een paar genoemde punten uitlichten. Want in de voorliggende rapportage wordt niet duidelijk aan welke uitgangspunten de praktijk in Haarlem wordt getoetst, voor een zakelijke uitvoering van die subsidiesystematiek. En de uitgangspunten van 2011 zijn volgens de rapportage deels achterhaald, nou, ik betwijfel dat. Maar goed, daar mogen we van mening verschillen. Maar de actuele uitgangspunten, die worden ook niet duidelijk gemaakt. Kan de

wethouder hierop ingaan? En daarnaast lees ik dat de ambtenaren zich niet herkennen in het rapport. Kan de wethouder enigszins toelichten waar zij zich dan niet in kunnen vinden? Want ik lees dat het blijkbaar is geïntegreerd in de samenvatting van het rapport. Nou, ik heb het gelezen, het is zo goed geïntegreerd dat ik het niet meer kan vinden, dus dat is bijzonder. Maar ik ben wel benieuwd, herkent de wethouder zichzelf, zich wel in het rapport? En wat is haar appreciatie van de RKC-bevindingen? En dan tot slot, voorzitter, de belangrijkste vraag die voorligt is, wat nu? Want de wens van de raad is al tien jaar duidelijk. En de afgelopen tien jaar meermaals herbevestigd. Verschillende rapporten met conclusies, aanbevelingen, ook samengewerkt met het ambtenarenapparaat, met het college, het wordt hier vanavond weer bevestigd. Het lijkt en voelt alleen keer op keer dat het college en het ambtelijk apparaat een andere mening zijn toegedaan. Want inderdaad, het is al gezegd, je kunt welzijn niet SMART formuleren. We zaten met een transitie, we zitten met nieuwe taken, de wereld is ondertussen veranderd. De oorspronkelijke doelstellingen waren ingestoken door een bezuiniging, die zijn deels achterhaald. Maar ik bemerk dat we blijkbaar tien jaar hetzelfde gesprek aan het voeren zijn. En ja, niet alles in het sociaal domein kun je SMART maken, eens, maar heel veel ook wel. Zo ook bijvoorbeeld kwaliteitseisen die je als gemeente stelt voor nieuwe toetreders in een open aanvraag. En ja, je hebt te maken met een transitie, maar ook gigantisch veel meer verantwoordelijkheden en taken en geld in beheer. En daar moeten we simpelweg verantwoord en inzichtelijk mee omgaan, en op kunnen blijven sturen, ook als raad.

De voorzitter: U heeft een interruptie weer, mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, u heeft het over kwaliteitseisen bij nieuwe aanbieders. Hoe ziet u dat voor zich? Moeten zij zich certificeren of hoe zou dat vorm kunnen vinden? En zo ja, als zij zich moeten certificeren op een formele wijze, denkt u niet dat u het doel dan voorbyschiet en dat er weer een laag bijkomt die geld kost. En, nou ja, ik vraag het u dus ...

Mevrouw Çimen: Nee, een terechte vraag, ik zit zeker niet te wachten op extra certificering of dingen waarop partijen zich allemaal weer door allerlei hoepels moeten gaan springen. Alleen wat ik wel vind is dat partijen duidelijker scherp moeten hebben wat wij nou van hen vragen en welke doelen wij daarmee willen realiseren. En dan kunnen partijen zelf aangeven, ik kan daaraan voldoen op deze en deze manieren. Dus ik wil eigenlijk een verscherping. En die kwaliteit die je wil om die doelen te behalen, dat is eigenlijk een normenkader. Ja, en dat kunnen we wel scherper ...

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Mevrouw Çimen, is dat nou niet precies waar dit over gaat? En dan hebben we het er weer over, en dan gaan we het er weer met elkaar over hebben. Dit is gewoon wat er uitgevoerd moet worden en wij zitten toch daar aan het stuur?

Mevrouw Çimen: Ja, dat ben ik met u eens, mevrouw Zoon, en ik snap de frustratie. Maar ik zit met moties, ik zit met rapporten, en ik vraag nu een reactie aan de wethouder. Ik weet anders ook niet wat ik moet doen.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, nog een vraag aan mevrouw Çimen, en dat is, als dit college er acht jaar over doet om eigenlijk weinig stappen te maken om de verdeling van subsidies beter inzichtelijk te maken, denkt u dan dat het dan aan dit college is om dit ook nog verder te brengen? Heeft u daar een beetje vertrouwen in?

Mevrouw Çimen: Ja, ik heb daar wel vertrouwen in, maar ik wil graag van de wethouder, en met haar dus ook van het college weten dat zij hier wel bovenop willen zitten. En als dat het geval is, ja dan geloof ik wel dat we hier iets teweeg kunnen gaan brengen. En ik denk dat er een eerste goede stap is gezet met een kaderstelling voor de sociale basis. Maar we zijn er nog lang niet, dat is wel duidelijk.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, uw collega van de PvdA die heeft een cijfer eigenlijk gehangen aan het optreden van het college of van deze wethouder, een onvoldoende. Kan ik u ook verleiden tot een kwantificatie van het optreden van deze wethouder, en de rest van het college?

Mevrouw Çimen: Nee.

De voorzitter: Was dat uw termijn, mevrouw Çimen?

Mevrouw Çimen: Nog kort hoor, en dan hou ik mijn mond, voorzitter. De RKC geeft in hun brief aan, de gemeente werkt aan een kader voor de sociale basis vanaf 2021. Nou, dat weten we. En dat voor de succesvolle implementatie van deze nieuwe werkwijze veel elementen van verzakelijking in de uitvoering onmisbaar is. En de rapportage geeft aan dat die organisatie de verzakelijking niet tot stand heeft gebracht, en het college geen verbeterplan heeft gedeeld. En dat dit een risico vormt voor de nieuwe sociale basis. En ik wil eigenlijk ook gewoon aan de wethouder vragen, wat is het plan de campagne? En hoe gaat u dit verder verwerken in de kaders voor de sociale basis 2021 en verder? En hoe wordt de raad hiervan op de hoogte gehouden? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft een interruptie, mevrouw Stroo. Gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Interruptie op D66. Hoe zou u die conclusie in uw eigen woorden zeggen?

De voorzitter: Mevrouw Çimen, vooraf even, u heeft nog één minuut veertig aan tijd, dus ik geef het aan u. Ik weet niet of u nog meer punten heeft vandaag?

Mevrouw Stroo: Nou, u geeft het letterlijk weer wat er staat, maar hoe zou u het in uw eigen woorden zeggen?

Mevrouw Çimen: Nou, in mijn eigen woorden zou ik zeggen dat wij dus blijkbaar niet in staat zijn om scherpe kaders, of om scherpe verbanden te leggen tussen doelen die wij willen halen en de subsidies die wij daarvoor inzetten en wat dat dus blijkbaar oplevert. En dat wil ik wel graag, dat inzicht.

De voorzitter: Wie, voor de termijn? Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voorzitter. De relatie doelstelling tot subsidie moet er wel altijd zijn, daarom zijn we het met RKC eens. Het CDA is het eens met het uitgangspunt dat er per subsidieaanvraag de vraag moet gesteld worden of de activiteiten van de gesubsidieerde instelling daadwerkelijk een bijdrage kan leveren aan de beoogde maatschappelijke effecten en de beleidsdoelstellingen van Haarlem. Zoals wij eerder hebben aangegeven in de motie heldere kaders, wachten wij op een volledig kaderstellend stuk met concrete doelen en bereikte effecten. Wij hebben niet voor niets een overgangsjaar 2020 ingesteld. Ik vind dat dit college vaart moet maken, om met een dergelijk stuk te komen. Mijn vraag aan de wethouder, wanneer denkt

de wethouder met een verordening te komen? Ik denk dat er echt werk aan de winkel is en ik hoop dat het college vaart gaat maken om dan toch met die nieuwe stukken te komen. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, u heeft een interruptie?

Mevrouw Zoon: Ja. Ik hoor u zeggen dat het college weer om een stuk vraagt. Wat wilt u daarmee beogen, met dat stuk?

De heer El Aichi: Ja, wij hebben duidelijk aangegeven dat ... Kijk, er is sinds 2010 gestart met van, goh, de verordening die wij hebben, die zijn niet helemaal concreet, die zijn niet SMART genoeg, dus ik hoop dat het college met iets komt waar wij echt uit de voeten kunnen komen. Want anders blijven we weer nog een tien jaar onderzoeken wat wel of niet handig is.

Mevrouw Zoon: Maar denkt u niet dat het beter is dat we nu gewoon aan de slag gaan en gewoon wat we hier allemaal zeggen, SMART, we moeten zelf als raad dan ook daar scherp mee zijn, in plaats dat we nu weer een rapport gaan maken.

De heer El Aichi: Dat is precies wat ik zeg.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, ik ben eigenlijk wel geïntrigeerd door de hoop die wordt uitgesproken dat dit allemaal beter gaat worden, door mijn collega van het CDA. Want na tien jaar lang wachten op verbeteringen op dit vlak, waar haalt hij die hoop vandaan?

De heer El Aichi: Nou, u heeft het over tien jaar, ik denk dat de VVD eerste vier jaar ook aan meegedaan heeft, van 2010 tot 2014. Dus mijn vraag aan de VVD, wat heeft u in die vier gedaan? Helemaal niks.

De voorzitter: Nou, dit wordt kissebissen onderling. Heel korte reactie.

De heer Van Kessel: Nou, het is bijna een persoonlijk feit, dus daar zou ik wel wat willen zeggen. Maar ik vrees dat als ik hierop doorga dat ik zo meteen een onvoldoende krijg. Dus ik denk dat ik het toch maar laat. Maar in ieder geval wil ik het enige wat ik erover wil zeggen, is dat de VVD destijds in het college in 2010 met deze plannen, met deze goede ideeën gekomen is. Maar de uitvoering, die acht jaar lang door D66, CDA, GroenLinks en PvdA is gedaan, die laat te wensen over. Dat hoor ik u ook zeggen. En als u dan zegt, ik hoop dat dit beter gaat worden, nou, dan kan ik u wel invullen wie uw man is om die hoop te vervullen.

De heer El Aichi: Nou, door het feit dat u eigenlijk steken liet vallen in 2010 en 2014, moesten wij in 2014 de draad oppakken om uw fouten te herstellen.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Ook van de SP krijgt de wethouder hierin een onvoldoende. Net als met het daklozenbeleid. Ik zit veertien jaar in de raad, en we hebben het altijd al gehad over een betere subsidiesystematiek. Al was ik het niet met alles in hetgeen eens, bijvoorbeeld de concurrentie, dat vonden wij niet passen bij het sociaal domein. En het vermarkten, hebben we ook al gezien, vooral nu met corona, wat dat allemaal teweegbrengt. Maar tegelijkertijd lezen wij een rapport van RKC, waarin toch duidelijk staat dat we ook nu weer niet in geslaagd zijn om duidelijk in beeld te hebben van, wij geven zoveel subsidie, maar wat

vragen wij van de subsidieontvangers? En wat merkt de Haarlemmer in dit geval, die dat nodig heeft, hiervan? Dat is jammer, want we hebben het over een kwetsbare groep. Ja, we hebben een sociaal domein wat volop in beweging is. We hebben een aantal bezuinigingen gekregen, zo ver begrijp ik het wel. Alleen juist daarom zouden we het nu wel SMART moeten hebben, en ook goed moeten kijken naar kwaliteiten. Dat zegt ook het RKC-rapport dat we in het vervolg ook naar de kwaliteiten moeten kijken. Nou, wat ons betreft moeten we altijd al naar kwaliteiten kijken. Want het gaat erom, we geven geld, maar wat krijgen we ervoor terug en wat ziet de gemiddelde Haarlemmer hiervan? Daar zijn we niet in geslaagd, dat is jammer. En wat ik nog jammerder vind, is om te horen van vooral collegepartijen, dat ze hoop hebben, vertrouwen hebben. En ik vraag me werkelijk af waar die hoop en het vertrouwen vandaan komt? Want keer op keer zien wij dat het ons nog steeds niet lukt, en dat we dan weer een hoop moeten hebben. En ik vraag me af, hoe lang? Wethouder, mijn concrete vraag aan u, wat denkt u concreet hieraan te kunnen doen? En binnen welke termijn kunnen we eindelijk iets verwachten waarbij we duidelijk in beeld hebben waar de subsidie naartoe gaat. En wat betreft de nieuwe aanbieders zijn we het met D66 eens, dat die inderdaad ook bij moeten komen. Maar dat vooral kwaliteit bij ons, wat ons betreft leidend moet zijn.

De voorzitter: Interruptie van mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel voorzitter. Wat mij opvalt is dat net als bij de PvdA-college, ook SP al een oordeel geeft over de wethouder. Wat overigens misschien ook het hele college aangaat, zeg ik daar gelijk bij. Dat vind ik sowieso verbazingwekkend omdat de beantwoording van het college er nog niet is. Maar hoe moeten we die onvoldoende die u geeft, hoe moeten we die duiden? Wat kopen de mensen in Haarlem voor een onvoldoende van de SP?

Mevrouw Özogul-Özen: Een onvoldoende, wat de onvoldoende van ons betekent is gewoon dat de wethouder er niet in geslaagd is, juist voor een subsidiesystematiek wat heel veel kwetsbare Haarlemmers aangaan, dat ze nog steeds niet geslaagd is om daar een goed beleid op te hebben.

De heer Van Kessel: En een kleine vervolgvraag, mag ik dan vragen, wat betekent dat dan voor uw beeld van het functioneren van het college of deze wethouder?

Mevrouw Özogul-Özen: Dat zult u bij de volgende raad wel horen.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Mevrouw Özogul, ik had een, dank u wel voorzitter, ik had een vraag nog aan u. U noemt het jammer. Bent u het niet met mij eens dat het op een gegeven moment echt verdrietig wordt dat we nog steeds na zoveel jaren geen stap verder zijn gekomen?

Mevrouw Özogul-Özen: Het is behalve jammer inderdaad ook heel erg verdrietig om te zien dat wat ik net zei juist voor een doelgroep wat dit nodig heeft, nog steeds er niet in geslaagd zijn. Ja.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, ik ben af en toe een beetje in verwarring over deze discussie. Er ligt hier een stuk voor wat eigenlijk beoordeeld zou worden, dit rapport zou beoordeeld worden, dat is inmiddels de inhoud ingegaan, dat begrijp ik. Maar we hebben het hier volgens mij, maar misschien vergis ik me, misschien denkt u daar anders over, we hebben het hier niet over de kwaliteit van de sociale basis. We hebben het hier over de

kwaliteit van de verantwoording van de sociale basis. En mijn vraag is eigenlijk aan u, maar ook aan al die mensen die hier ook hebben ingesproken, zou dat ... Ik snap de wens daarvoor en die heb ik zelf ook, ik wil het ook graag inzichtelijk maken, het gaat over veel geld. Wij hebben de verplichting om dat inzichtelijk te maken. Ik snap ook dat het ingewikkeld is. En nu lijkt het bijna alsof de verantwoording van de uitgaven van die kosten ook een doel op zich aan het worden is die helemaal los staat van de kwaliteit van de zorg en het welzijn, de ondersteuning die geboden wordt. Hoe ziet u dat?

Mevrouw Özogul-Özen: Wat ons betreft moet er gekeken worden inderdaad ook naar de kwaliteit. Maar ook inzichtelijk maken van, we geven geld uit, we vragen iets. Vragen we juist wat ... Is die vraag correct, hebben we dat goed in beeld? Vervolgens wil ik het ook meten, krijgen we datgene er ook voor terug wat we hebben gevraagd? En dat zie ik nu niet, en dat vind ik jammer.

De voorzitter: We gaan door met de volgende. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Een onvoldoende midden in een schooljaar, kan soms met bijles bijgetrokken worden. Keurig geresereerd heeft de RKC aangegeven dat het 213a onderzoek met te weinig diepgang is vormgegeven, en dat de zorgelijke hoofdconclusie, dat de verzakelijking niet of nauwelijks is doorgevoerd, ook niet voldoende is onderbouwd. Dat is een onvoldoende voor het 213a onderzoek. Vervolgens, en terzijde, constateert RKC dat er iets mee gedaan is. Ja, het taalgebruik van het woord iets al, maakt mij een beetje droevig. En dat het een langdradig stuk is, maar dat herkennen wij inmiddels bij de meeste stukken die wij in de commissies aangereikt krijgen.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, interruptie.

De heer Van Kessel: Ja, ik hoor mijn collega spreken over dat de RKC een onvoldoende heeft gegeven voor dat rapport wat hier voorligt. Vindt u dan dat dit college dit rapport eigenlijk had moeten indienen?

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel, u heeft nog 48 seconden. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Als berouw na de zonde komt, misschien wel, maar dat wist het college niet. De ervaring met 213a is blijikbaar bij het college nog niet groot genoeg, want heel veel stukken, heel veel 213a onderzoeken, die zijn er maar heel matig, en deze zelfs slecht. Dus daar is een leerproces nog te gaan. Ik ga even door, mijn tijd is beperkt. In het collegebesluit staat ook eigenlijk heel zorgelijk, met name in het sociaal domein is de transitie en het formuleren van de hoe en wat rollenscheiding in samenspraak gegaan met de reeds bestaande partners, zodat niet zonder meer gesteld kan worden dat de gemeente zich beperkt heeft tot het formuleren van doelstellingen en de gesubsidieerde partij zich beperkt heeft tot het formuleren van prestaties die hieraan bijdragen. En vervolgens nog een stuk tekst. Zorgelijk, dit is inhoudelijk zorgelijk. En dan ga ik even, probeer ik binnen het rapport te blijven. Ik heb het gevoel als ik, en nu maak ik even een zijstap die de anderen niet gemaakt hebben, dat als je naar het onderzoek kijkt, naar de tekst van het besluit kijkt, dan heb je het gevoel dat je meer ziet dat een werkgelegenheidsmachine op volle toeren draait, dat al jarenlang procescomplexiteit verder wordt opgevoerd, maar dat uiteindelijk niemand meer een duidelijk overstijgende kennis en kunde in dit proces aanbiedt, en dat wij constant van buitenaf mensen erin trekken om er iets van te maken. Wat betekent dat, mevrouw de wethouder? Eigenlijk een vraag van ons. Als het college dit constateert in het besluit, kan de wethouder dan snel aangeven hoe er gestuurd gaat worden in een verbetertraject, opdat OPHaarlem bij de komende belangrijke processen binnen het sociaal domein ervan uit mag gaan dat u weloverwogen voorstellen voorlegt aan ons. Want mevrouw de wethouder, het is nu 24 september 2020, u moet zich afvragen of u met uw staf bij de eindstreep komt. En als u daar vragen over hebt, zorgen, mevrouw

de wethouder, daar moet u, en ik ga het u niet vragen, het is een besluit nu, moet u constateren voor uzelf, kom ik er mee aan de eindstreep of niet? En zo nee, dan zult u als wethouder moeten ingrijpen. En wij achten in ieder geval de situatie nu zorgelijk. Zorgelijk ook omdat uw staf blijkbaar niet in staat is om die eigen analyse, D66 geeft dat aan, om die eigen analyse duidelijk vorm te geven en het eigen leerproces goed in te vullen en zichtbaar te maken. Men weet het niet, er is denk ik achter u, wat ik al zei, gebrek aan kennis en gebrek aan kunde, en er is wellicht een vorm van chaos. En u moet daar wat van breien. Denkt u vooral nu heel goed na hoe u dat proces ingaat. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Wij zien het bos niet meer door alle bomen in de rapportage en ook in de commissie. Het belangrijkste voor Jouw Haarlem is dat we op tijd klaar zijn voor de sociale basis 2021, waar de uitvraag in overeenstemming zal moeten zijn met het aanbod. Ik denk dat er met de nieuwe kaderstelling, sociale basis 2021, goed op weg zijn. Liever geen nieuw plan maar aan de gang. En zorg ervoor dat er in 2021 een sociale basis staat, zeker nu de specialistische zorg wordt afgeschaald. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand, een termijn? Nee? Dan gaan we naar de wethouder, wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ben ook een beetje, nou ja, geschrokken van de harde woorden van mijn buurman hier rechts. En ik zal proberen uit te leggen wat hier gebeurt vanavond, want volgens mij is er iets verkeerd begonnen. Wij hebben te maken met een rapportage van de verzakelijking van de subsidiesystematiek uitgevoerd door de gemeente, de afdeling concern, en daar is een reactie op gekomen van het college en een reactie op gekomen van het RKC. Wat er gebeurd is, de aanleiding van deze verzakelijking vindt zijn oorsprong in 2011, en dat is precies wat de heer Van Kessel zei. Heeft zijn oorsprong in ...

De voorzitter: Wethouder, ogenblik. Mijnheer Van Kessel? Ja? Via de microfoon, alstublieft.

De heer Van Kessel: Korte vraag, onder wiens verantwoordelijkheid is het rapport opgesteld, onder welke wethouder?

Wethouder Meijs: Nou, dat vroeg u mij vooraf ook al. Dit is een rapport waar de verantwoordelijkheid valt onder de heer Snoek. Als wettelijk verantwoordelijk, of hoe noem je dat, eindverantwoordelijk wethouder Financiën, die sowieso verantwoordelijk is voor alle rapportages die vallen onder deze 213a onderzoeken. Maar wij hebben afgesproken met elkaar, dat kunt u ook terugvinden in alle beantwoordingen, dat de vakwethouders inhoudelijk ingaan, omdat wij de vakwethouders hier dan weer inhoudelijk het meest op zitten. Maar wij spreken met één mond, dus of ik hier nou zit of de heer Snoek of de heer Roduner, dat maakt niet uit. Wij zullen echt wat dat betreft niet afwijken in het ...

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik wil de wethouder daarin ondersteunen. Ik beschouw een 213a onderzoek, is een onderzoek van het college. Wie het ook uitlegt, een onderzoek van het college.

Wethouder Meijs: Nee, maar de verwarring ontstond even aan het begin, dat de heer Van Kessel aan mij vroeg, komt u dat doen of de heer Snoek, want er staat zijn naam op het onderzoek, op het stuk, maar dat is gewoon puur echt een formaliteit. Ik denk dat het handig ...

De voorzitter: Eerst mijnheer Van Kessel. Ja, laatste.

De heer Van Kessel: Als u mij toestaat, de onduidelijkheid bestond toen een van de leden van deze raad u voor dit rapport een onvoldoende gaf. En dat verbaast mij zeer, vandaar dat ik ook daar even op doorvroeg want het was een belangrijk punt, maar dan is het fijn dat u dat in ieder geval recht heeft kunnen zetten.

De voorzitter: Gaat u verder.

Wethouder Meijs: Ik ga gewoon even verder, ja? Ik heb behoefte om het in ieder geval even af te pellen hoe het nou precies in elkaar zit en waar dit nou vandaan komt. Die verzakelijking is voor een deel ook achterhaald. Die is begonnen, naar aanleiding toen was een enorme forse bezuiniging op de subsidies. Die verzakelijking hield in dat de gemeente SMART-doelen moest gaan formuleren en er een strikte rolverdeling moest plaatsvinden tussen de gemeente en de partners, en de concurrentie middels een open uitvraag het beste resultaat zou opleveren. Dat was het idee wat toen in 2011 leeft. Wij hebben vorig jaar hier met elkaar de eerste uitvraag van de sociale basis afgekeurd. Daar heb ik mea culpa opgezet, en we hebben een nieuwe uitvraag gedaan. Die heb ik hier voorgelegd met u, daar hebben we met zijn allen bij gezeten. We hebben, ik heb zowel met mijn ambtenaar als met mijn college op een nieuwe manier gekeken naar de uitvraag, geheel in lijn van de aanbevelingen en de kritiek die hierop naar voren kwam. Daarop hebben wij afgesproken met elkaar om een tussenjaar te doen voor die uitvraag, om daar ook weer de lessen van te leren. Want wij moesten van thematafel techniek en systematiek naar wijkgerichte techniek in uitvraag gaan. En daar hebben wij toen met elkaar afgesproken om dat eerste jaar als een tussenjaar te bezien, onze lessen daarvan te leren. En bij u terug te komen met een opinienota om u mee te nemen, hebben wij op een goede manier de nieuwe indicatoren, de nieuwe uitvraag, die open was en aansloot bij de aanbevelingen zoals zij hier in dit rapport stonden. De governance beter zouden vormgeven, dat we met partners samen zouden werken. Dat we de opdracht zouden geven om de doelgroepen die ze bereiken te beschrijven, en de effectmetingen vorm te geven. Dat dat een ingewikkelde is, dat kan ik alleen maar beamen. Dat zei mevrouw Klazes al, het is waanzinnig ingewikkeld om meetbare doelen te hebben op het gebied van welzijn, geluk, nou allerlei andere zachte kanten. Maar dat hebben we wel met elkaar hier afgesproken, dat we dat wel willen en dat we dat ook willen monitoren en willen volgen. Vervolgens bent u akkoord gegaan, dus ik ben echt in verwarring als hier aan de rechterkant mij een onvoldoende wordt gegeven, als ik toch echt kan uitleggen dat wij op een groot aantal zaken die maatregelen en de aanbevelingen die door de RKC werden gegeven, dat ik die herken en heb meegenomen in situatie zoals we die nu bij de uitvraag van sociale basis hebben vormgegeven. Dus ik herken niet de kritiek die hier vanavond nu zo hard werd uitgesproken. Maar dat we daar nog in lerende zijn, of dat het een dynamisch proces zijn, om het maar even populair te zeggen, ja. En ik kom zeker bij u terug, dat had ik ook beloofd bij u. Ik zou in het najaar bij u terugkomen met een opinienota, om onze eerste bevindingen van dat tussenjaar met u te delen. Als u behoefte heeft om nog meer in te gaan op wat voor vormen die indicatoren, op wat voor vormen die effectmetingen nu plaats gaan vinden, of dat nog scherper kan? Met alle liefde, met alle liefde. Maar dan moet u mij niet verwijten, zoals daarnet wel naar gerefereerd werd, voor nog een rapport. U heeft zelf gevraagd om daar een terugkoppeling over te doen. En pas daarna, als we die terugkoppeling hebben gedaan, uw opinies, uw meningen weer hebben verzameld en de uitvraag voor de langere termijn voor de jaren daarna aan kunnen scherpen, ja, dan vind ik u weer, dan begrijp ik het weer. We hebben behalve de uitvraag voor de sociale basis, sterker gekaderd, sterker ingezet. Hebben we ook rekening

gehouden met een AEF-rapport, dat is hier ook ter sprake geweest. Hebben we het ook gehad met elkaar, hoe kunnen we nog sterkere sturing hebben op het sociaal domein? We hebben met elkaar afgesproken om de partners die er nog niet in zaten, dus nieuwe partners in de sociale basis toe te laten. Hebben we ook gedaan. Dus ik begrijp echt niet waar deze kritiek vandaan komt. We hebben op een groot aantal vlakken al die onderwerpen meegenomen. En ik kan u vertellen, want dat begreep ik ook wel van de opmerking van de heer Smit van OPH, zit u wel voldoende aan het stuur, heeft u wel voldoende in de gaten wat er achter u gebeurt? Ik herken me niet als u zegt dat het een chaos is hier, dat geloof ik niet. En dat geloof ik niet, dat weet ik. Ik heb nog geen week geleden denk ik, of twee weken geleden met een x aantal partners uit de sociale basis bij elkaar gezeten, omdat ik feeling wil houden hoe dit traject is gegaan. Is men tevreden over die nieuwe kaders, hoe gaat het met de samenwerking, waar lopen we tegenaan, lukt het allemaal? En we zijn nog niet klaar met praten want ik wil eigenlijk nog een bijeenkomst organiseren. Want er is best wel wat aan de hand, en al veranderd, en daar wil ik u graag in meenemen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, als u mij tegenspreekt of corrigeert, dan is dat een hele goede zaak en dan heeft u die overtuiging. En dat is heel belangrijk want u staat wel toch uiteindelijk aan het stuur en het proces. Al heeft u een heleboel stuurmannen achter u die meesturen, u bent toch de loods. De zorg die ik uitsprak, wellicht ook medegedeeld die zorg door D66, is dat wij de reflectie in het rapport niet gezien hebben, en dat betreuren wij. En als er geen reflectie is, dan is de angst er dat er geen zicht is op het eigen functioneren en op het leertraject. En dat was de waarschuwing die ik u meegeef. En als u vertrouwen hebt, dan hoop ik dat u daarin op termijn niet in beschadigd wordt.

De voorzitter: Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Ja, ik steun dit betoog. Als ik zie de B&W-nota, dan gaat u zo met dat rapport akkoord. En als ik u nu hoor spreken denk ik, had dat dan in die nota gezet, met welke opmerkingen u akkoord was gegaan. Want het rapport strookt nu niet met de woorden die u zegt, dus ik ga met OPH mee.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder, was dat het einde van uw betoog? Of ...

Wethouder Meijs: Nou, ik wilde nog één ding met u delen, dat is echt een dilemma. Ik had graag nog een bijeenkomst willen organiseren om een aantal ervaringen te delen met u van de ketenpartners, of de partners in de sociale basis, om hun ook verslag te laten doen van de hernieuwde uitvraag, zoals we die nu hebben gedaan. Maar het is razend ingewikkeld om in coronatijd een coronaproof bijeenkomst te organiseren waarbij je echt kennis kunt uitdelen. Dus ik zin daar nog op een vorm om dat op de een of andere manier toch goed met u te kunnen delen. En wat ik nu begrijp uit uw woorden en uw vragen, dat u veel meer zit te wachten op een bijeenkomst waarbij we eigenlijk nog scherper met u over die indicatoren en die effectmetingen gaan praten. Dus ik zal dat in ieder geval mij ter harte nemen, en u beloven dat we daarover met u nog in gesprek gaan. Of dat een technische sessie moet worden of wat voor vorm, daar moet ik echt nog even over nadenken. Maar ik weerspreek dat wij een aantal aanbevelingen en een aantal conclusies die in dit rapport staan, niet overgenomen zouden hebben, want dat doet geen recht aan de situatie zoals die op dit moment nu uitgewerkt wordt in de sociale basis. En ik ben me er terdege van bewust, zoals de heer Van Kessel zegt, dat het gaat over veel geld en veel overheidsgeld, en daar zijn de partners zich ook terdege van bewust.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Toch in het begin van uw betoog zegt u dat u lessen wil leren uit de gang van zaken. Ik mis in deze hele vorm van behandeling van de materie eigenlijk een zicht op een wijkgerichte uitvraag. Volgens mij moet het aan de basis gebeuren, moeten de mensen in de wijken weten waar ze aan toe zijn. En we leven nu al in september, oktober. We hebben betrekkelijk weinig tijd om dat allemaal op te tuigen.

De voorzitter: Nee, ja. Dit is geen vraag.

Wethouder Meijs: Ik heb niet een duidelijke vraag gehoord. Ik heb u gezegd dat ik vinger aan de pols heb ...

De heer Oomkes: Bent u het daar met mij eens?

Wethouder Meijs: Dat wij de ... Sorry?

De heer Oomkes: Bent u het met mij eens, dat dat betrekkelijk weinig tijd is om die wijkgerichte uitvraag te realiseren?

Wethouder Meijs: Ik probeer net uit te leggen dat wij vinger aan de pols hebben. Dat wij de kaders die we hebben afgesproken om meer wijkgerichte aanpak te hebben, met u hebben afgestemd. Dat wij dat ook met de ketenpartners hebben besproken, dat wij ze hulp hebben aangeboden om die uitvragen die ze in samenspraak moeten doen ook te doen. Hebben we allemaal geleverd, is ook gebeurd. En ik zou dolgraag met u de ervaringen daarover willen delen. En dat is wat ik net aan u probeerde uit te leggen, dat het waanzinnig ingewikkeld is om zo'n soort bijeenkomst te organiseren. Maar ik ga met u, dat heb ik u net beloofd, om over die indicatoren en die effectmetingen, ga ik zeker met u nog in gesprek om dat te verbeteren. En dat het onder tijdsdruk staat, dat is het hele leven denk ik onder tijdsdruk. Maar we hebben wel te maken met ook de continuïteit van een enorm netwerk aan infrastructuur in onze sociale basis. En wat ik in eerste instantie nu terug hoorde van de ketenpartners die ik gesproken heb, is dat sommige worstelen met het idee van, hoe kan je bepaalde zaken die ook generaal in de hele stad zijn, toch in een goeie wijkuitvraag, of in een basisuitvraag die ook gaat over wijkaanpak, goed weergeven? Maar dat is voor een groot deel denk ik wel al gelukt.

De voorzitter: Mijnheer Oomkes, kort graag.

De heer Oomkes: ... dank u wel voorzitter. Ik zou zo graag de resultaten van zo'n opzet van een wijkgerichte aanpak, gewoon zien per stadsdeel. Dus waar dan één bijeenkomst onvoldoende zou zijn omdat dat risico's met zich meebrengt, dat zouden we toch in stadsdelen kunnen gaan doen?

De voorzitter: Dat is een vraag, ja, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dat doen we ook. Dat heeft u ook kunnen zien in de kaders zoals we die nu hebben afgesteld met elkaar. We hebben daarover binnen de wijken ook weer besproken wat voor thema's per sommige wijken prioriteit hebben. Dus we hebben en het wijkplan zal ik maar zeggen of de wijkverdeling gedaan, en we hebben de thematieken per wijk verdeeld. Dus ik raad u aan toch nog even terug te kijken naar de kaders zoals we die met elkaar hebben afgesproken. Daar is een hele specifieke verdeling gemaakt per wijk waar de prioriteiten liggen.

De heer Oomkes: Toch hoor ik per wijk geluiden dat mensen zich aan de basis van het werk onvoldoende gehoord voelen. Ik snap dat de ketenpartners met u in gesprek zijn, maar de mensen op de begane grond moeten weten waar ze aan toe zijn en wat er mogelijk is in de komende jaren.

Wethouder Meijs: Maar er zijn echt daadwerkelijk, ik heb ook gesproken met nieuwe partners, die juist aangeven dat ze zich gehoord voelden, en ook mee konden liften met die nieuwe uitvraag van de sociale basis. Die geluiden die u nu zegt, hebben mij nog niet bereikt maar ik zou ze graag willen horen natuurlijk.

De heer Oomkes: Dat is goed, regel ik.

De voorzitter: Oké. Dan gaan we nu even naar mevrouw Çimen, die zit al een hele tijd te wachten.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb de wethouder gevraagd naar haar appreciatie van de RKC-opmerkingen die zijn gemaakt naar aanleiding van die rapportage. Dat zou ik graag alsnog wat uitgebreider willen horen. En daarnaast, ik heb ook in mijn bijdrage duidelijk aangegeven dat er hard is gewerkt aan de nieuw kaderstelling, ook naar aanleiding van onze motie met de nieuwe sociale basis, zoals we dat dit jaar ook gaan proefdraaien. Dus daar ben ik het zeker mee eens. Dus ik snap dat de wethouder daaraan refereert. Maar hoe waardeert zij eigenlijk de waarschuwing die nu uitgaat vanuit de RKC, van jongens, let op, dit kan een mogelijk risico vormen. Als we kijken naar hoe het nu gaat op basis van die rapportage en wat er nog op ons af gaat komen met die sociale basis. En daar laat ik het even bij, dank u wel.

Wethouder Meijs: Ik neem die natuurlijk ter harte. Ik bedoel, risicoanalyses, waarschuwingen. Maar tegelijkertijd, dat heb ik ook in ... Of dat heeft het college ook in zijn antwoord gezegd, hebben wij een groot deel van de aanbevelingen overgenomen en meegenomen. En wij hebben niet gekozen om weer een herstelplan te schrijven. Temeer omdat we juist in die aanscherping van die nieuwe aanvraag van de sociale basis al enorm veel werk hadden verzet om de aanbevelingen die daar lagen al vorm te geven. Dus dat vind ik echt een kwestie van een dilemma. Ga je eerst weer een herstelplan schrijven, terwijl we al bezig waren met die nieuwe uitvraag. Dat vind ik dubbel werk. En wat ik net al zei, wij komen bij u terug, richting vooral de meerjarenuitvraag van '22 en verder, komen wij terug met u om die doelen, die monitor en die samenwerking, die eindverantwoordelijkheid, die wijkaanpak, de nieuwe samenwerking met strategische partnerships, de verantwoording en de open uitvraag zoals we dat nu hebben gedaan, om dat met u te evalueren. Dus op alle vlakken denk ik, waar u uw twijfels had en waar u graag vinger aan de pols hebt, net zoals ik dat zelf graag wil, komen we nog met elkaar te spreken. Want het gaat over veel geld. En vooral, ik denk dat dat wel de eindopmerking is richting de SP al zei, het gaat om de kwaliteit die we kunnen leveren bij de mensen, want daar gaat het over.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie dat het echt ontzettend laat al geworden is, we zijn er al twee keer zo lang over het spreken over het onderwerp, dus ik wil het heel snel nog afronden. We hebben nog een echte tweede termijn gehad, dus ik wil even ... U heeft nog iets van tien seconden misschien, mijnheer Van Kessel. Gaat uw gang.

De heer Van Kessel: Dank u wel. Dat is meer dan genoeg tijd om, 25, dat is meer dan genoeg tijd om deze wethouder in ieder geval te ondersteunen in haar ambitie om die uitwerking van de sociale basis, die nieuwe uitvraag, om daaraan mee te werken. Om ook na te denken, ook als raad van, hoe kunnen we dat nu zo scherp mogelijk formuleren? Dus die uitgestoken hand die ik hoorde, die pakken wij graag aan. Uiteindelijk zijn wij namelijk een partij van doeners en niet een partij die zomaar strooit met onvoldoendes.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, enigszins in het verlengde van de heer Van Kessel, wij zijn ook zo. Ik heb u aangegeven dat er een richtlijn is van de Universiteit van Twente. En niet dat dat zaligmakend is, dat zeg ik niet. Maar het is in mijn optiek, en ik ben al een tijdje op zoek naar duidelijke berichten hierover, ook van Movisie, hoe gaan we dit nu goed te regelen? Ik heb me erin verdiept, en dit is eigenlijk de meest heldere berichtgeving die ik erover vond. Zeven duidelijke criteria. Bent u bereid om daar serieus naar te kijken en dan eventueel de uitgave zoals die nu voorligt te toetsen aan deze zeven criteria van de Universiteit van Twente?

Wethouder Meijs: Ja, uiteraard. Alles helpt, dus ook deze aanbeveling nemen wij ons zeer ter harte.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik hoop dat het de laatste keer is dat we op deze manier een artikel 213a onderzoek behandelen. Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ik ondersteun dat.

De voorzitter: Nou, de rest ondersteunt het ook denk ik wel. Mevrouw Klazes, laatste keer.

Mevrouw Klazes: Ja, dan heb ik een vraag aan mijnheer Smit. Betekent dat, dat u ...

De voorzitter: We gaan niet in '...'.

Mevrouw Klazes: Nee, maar ik wil het wel even weten want ik zit ook in het presidium en het is door mij, zeg maar, door ons dat het hier nu behandeld wordt, dus het is echt een serieuze vraag aan mijnheer Smit maar ook aan de rest van de commissie. Betekent dat dat we de 213, dat we deze onderzoeken hier niet meer inhoudelijk gaan behandelen in de commissies, of de slechte onderzoeken niet meer gaan onderhandelen in de commissies? Wat bedoelt u?

De heer Smit: Dan worden er geen 213a onderzoeken meer behandeld, dat is ook jammer. Dus de slechte ook. Dat is één. En het tweede is, ik zou wensen dat de commissie, maar dat kan ik niet in mijn eentje regelen ...

De voorzitter: Mijnheer Smit, wees heel kort, u heeft nog heel weinig tijd.

De heer Smit: Zich houdt aan het onderzoek, en niet te veel uitwaaiert.

De voorzitter: Precies. We gaan het punt afronden. De wethouder die wil nog een bijeenkomst organiseren over de voorwaarden en de indicatoren, zij komt daar spoedig op terug. Kan ik aan de wethouder vragen over welke termijn zij denkt wanneer? Maar nog wel dit jaar, hoop ik. Ja oké. Ja. U krijgt nog daar een mededeling over. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Voorzitter, over de spreektijden, hoeveel ...

Wethouder Meijs: Nog even over een spraak... Sorry.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ligt het aan mij, of zijn er opeens ... Is er opeens veel minder spreektijd vanavond?

De voorzitter: Nou, precies, het is korte vergadering. Ja, dan heb je dat. Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Ja, maar dan even een punt van de orde, want we hebben bijna allemaal geen spreektijd meer. Zouden we dan niet meteen de vergadering af kunnen handelen?

De voorzitter: Er zijn nog mensen met zat spreektijd. Dus, en we gaan gewoon door. We gaan nu even pauze houden. Dus de wethouder komt daar nog op terug, dank u wel. Ik wil het maar tot een kwartiertje beperken alstublieft, want er zitten ook mensen te wachten weer. We zijn kwart voor zeven weer terug, alstublieft.

7. Resultaten pilot Cliëntenbelang en koploperproject cliëntondersteuning Haarlem (MTM)

De voorzitter: Ja. Goedenavond weer, ja we zijn weer terug bij commissie Samenleving. We gaan door met een bespreekpunt, dat is agendapunt 7, resultaten pilot cliëntenbelang en koploperproject cliëntondersteuning Haarlem. Dit stuk met bijlage was ter kennisname geagendeerd bij de vergadering van de commissie Samenleving van 27 augustus op verzoek van de Actiepartij. De vragen die de Actiepartij met de commissie wil bespreken is, vindt u dat de pilot invulling geeft aan de ombudsfunctie? Geeft cliëntenbelang invulling aan de opdracht van de Wmo-vertrouwenspersoon om te rapporteren over problemen die ontstaan voor cliënten die met meerdere zorgaanbieders te maken hebben? En hoe denkt de commissie over de tijdelijkheid van de pilot, moet er worden nagedacht over een langdurige invulling? Het is een bespreekpunt. Er heeft zich voor dit punt één inspreker gemeld, dat is de heer Eddy. En die wil ik als eerste het woord geven. U weet hoe het werkt, u krijgt drie minuten, en dan kunnen de commissieleden eventueel ook nog vragen stellen aan u. Gaat uw gang.

De heer Bellwinkel: Goedenavond allen. De Wet maatschappelijke ondersteuning geeft de cliënt het recht om zich te laten ondersteunen bij keukentafelgesprekken of trajectbegeleidingsgesprekken. De organisatie HVO Querido en het Leger des Heils in Haarlem, onder de naam Huis en Haard, houden zich niet aan de wet. Zij weigeren structureel de cliënten te laten ondersteunen door eenieder van zijn of haar keuze. Ik heb het aan den lijve ondervonden. Sinds februari ben ik de maatschappelijk ondersteuner van de regio Haarlem en Haarlemmermeer. Ik ondersteun op dit moment meer dan twintig cliënten uit de maatschappelijke opvang en beschermd wonen van het Leger des Heils. Wij als beweging, de maatschappelijk ondersteuner, worden structureel geweigerd. Er is niemand die hun mag ondersteunen. Ik heb vandaag een gesprek gehad met Cliëntenbelang Amsterdam, zij zijn medeverantwoordelijk voor de ondersteuning van cliënten in Haarlem. Alleen zij hebben op dit moment nog niet de tools en de knowhow hoe zij hier in Haarlem de cliënten kunnen ondersteunen. Daar heb ik binnen nu en twee weken een afspraak mee. Ik wil niets liever dan dat deze cliënten worden ondersteund. De stichting HVO Querido zegt een cliëntencommissie te hebben in Haarlem. Echter, dat is niet waar. Volgens de voorwaarden van HVO Querido moeten deze cliëntencommissie bestaan uit minstens vijf leden, waarvan er in ieder geval vijf zijn die wonen in de maatschappelijke opvang. Dat is niet het geval. Deze cliënten van HVO Querido en van Huis en Haard van het Leger des Heils, worden aan hun lot overgelaten. Daar wil ik graag jullie aandacht voor. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, dat is mooi binnen de tijd. Zijn er commissieleden die nog een aanvullende vraag hebben? Mevrouw Booms, Christen... Nee, een vraag aan de inspreker. Nee? Nou, het verhaal is duidelijk.

Dank u wel. Dan gaan wij verder met de behandeling van dit punt. Dan wil ik mevrouw Booms als eerste het woord geven, gaat uw gang.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: O, sorry, nee sorry, ik maak een klein foutje. De regel is een beetje, dat is een ongeschreven regel maar het is wel een regel, dat eigenlijk degene die het geagendeerd heeft het eerste het woord mag voeren, en daarvoor wil ik even het woord geven aan mijnheer Hulster. Maar eerst wil mijnheer Yerden een vraag stellen. Mijnheer Hulster, gaat uw gang.

De heer Hulster: Dank u wel. Ja, ik heb dit onderwerp geagendeerd. En dat komt met name omdat er in het rapport staat, dat de Cliëntenbelang een invulling geeft aan de binnen de raad ook regelmatig uitgesproken wens, om een Wmo-vertrouwenspersoon in Haarlem te krijgen. En ik zou graag daarmee met de commissie over van gedachten willen wisselen. Om te beginnen, de heer Wienen heeft in de commissie Bestuur toegezegd dat er een cliënt, een Wmo-vertrouwenspersoon komt in Haarlem. Dus dat is een toezegging. Dus ja, als dan dit de invulling daarvan is, dan hebben wij daar grote vraagtekens bij. Want Cliëntenbelang is een organisatie die individuele cliënten ondersteunt om hun weg te vinden binnen de wirwar aan organisaties die zich helpen met de ondersteuning van cliënten. En vaak is het voor cliënten heel moeilijk om een vraag helder te krijgen, en om daar de goede zorg bij te krijgen. Dus het is heel relevant dat Cliëntenbelang bestaat, en daar ben ik heel blij mee. Maar een Wmo-vertrouwenspersoon is iets anders. Een Wmo-vertrouwenspersoon zit duidelijk op een hoger niveau, en die kijkt naar wat er misgaat. Met name ook tussen organisaties en rapporteert daarbij bijvoorbeeld aan de gemeenteraad. Dus aan een orgaan wat ook zeg maar oplossingen kan zoeken en de organisaties kan aanspreken om de relaties tussen organisaties te verbeteren of om ervoor te zorgen dat er geen zorgdubbeling is. En die mogelijkheid wordt dus in de wet geboden en zou waarschijnlijk de kwaliteit van zorg kunnen verbeteren. En zou ook de raad meer sturing kunnen geven op hoe het eraan toegaat in het veld. Wat gebeurt er, waar lopen cliënten nou tegenaan, waar moeten we verbeteren? En daarom zou een Wmo-vertrouwenspersoon ook op die manier nog een toegevoegde waarde hebben. Dus ja, de conclusie dat Cliëntenbelang de Wmo-vertrouwenspersoon functie zou kunnen invullen is wat ons betreft voorbarig en onterecht. En wij hopen dat burgemeester Wienen zich houdt aan zijn toezegging om echt een Wmo-vertrouwenspersoon in te voeren hier in Haarlem. En we horen graag van de andere commissieleden hoe zij daarover denken?

De voorzitter: Dat is goed, dank u wel. Mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u, voorzitter. Ik heb een aantal vragen voor de wethouder. Volgens de participatieraad blijkt dat er nog weinig gebruikgemaakt wordt van de onafhankelijke cliëntondersteuning. Hoe kan ervoor gezorgd worden dat burgers op de hoogte gesteld worden van die onafhankelijke cliëntondersteuning? Een tweede vraag, ja er is een rijksbijdrage toegekend aan Haarlem. Nou dat is top, 161.500 euro. Wanneer heeft de wethouder het plan van aanpak klaar om deze subsidie op een SMART wijze te besteden? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Jouw Haarlem is voorstander van onafhankelijke cliëntondersteuning. Wij danken de participatieraad voor de inspanningen om dit te bereiken. Als hulpvrager, stel je je kwetsbaar op. Dat maakt dat diegene in een afhankelijke onderliggende positie bevindt. Degene moet maar afwachten wat voor hulp hem geboden wordt, en of de hulp adequaat is en of je met respect behandeld wordt. We vinden

het zinvol dat mensen ondersteund kunnen worden in hun zoektocht naar goede hulp, door een organisatie die daar zelf geen baat bij heeft. En daar ook terecht kunnen met klachten over de hulpverleners. Het verbaast ons dat er nog maar weinig mensen gebruik hebben gemaakt van Cliëntenbelang. En dat met name de cliënten van HVO Querido de weg naar Cliëntenbelang onvoldoende of niet gevonden hebben, terwijl ze dit goed kunnen gebruiken. Wat gaat er mis in de teruggang en de bekendheid hiervan? In het stuk staat er wel wat uitleg over maar dit behoeft veel meer aandacht, onderzoek en inzet. Daarom zijn we ook voorstander van het koploperproject om hier bekendheid aan te geven. Het zou mooi zijn dat mensen meteen weten waar ze met hun vragen en klachten over hulpverleners terecht kunnen. We zijn dan ook voor een langdurige invulling van Cliëntenbelang, zodat de ombudsfunctie gegarandeerd is. De Wmo-vertrouwenspersoon kan daarnaast van grote betekenis zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Ja, dank u wel voorzitter. De PvdA vindt dat het pilotproject van de gemeente voor een onafhankelijke cliëntondersteuning is mislukt. Op basis van de evaluatie kunnen geen conclusies getrokken worden. Het aantal geholpen cliënten is daarvoor te gering. Gesignaleerd wordt dat dit te maken zou hebben met de onbekendheid van deze vorm van ondersteunen. De PvdA-fractie hoopt dat het koploperproject hiervan verandering kan brengen. De fractie wil niet dat er op voorhand gekort gaat worden op de budgetten van instellingen die ook cliëntondersteuning bieden. Waarom denkt het college dat het koploperproject wel een goed inzicht gaat bieden op de mogelijkheden van een onafhankelijke cliëntondersteuning? En hoe zou deze kunnen worden ingericht? Voor de PvdA-fractie is het niet duidelijk of het college met de gekozen wijze van onafhankelijke cliëntondersteuning, op de goede weg is. Hoe verhoudt deze ondersteuning zich tot de ondersteuning die door diverse instellingen geboden wordt? Welke ook heel vaak door de gemeente gefinancierd wordt. In de nota wordt gesproken over de cliëntondersteuning voor de complexe vraagstukken, en over Wmo-vertrouwenspersoon. Dit laatste impliceert dat deze zich vooral met Wmo-vraagstukken bezig zal houden. De vraag hierbij is of deze vertrouwenspersoon zich vooral zal bezighouden met individuele cliëntondersteuning of met ombudsmanfunctie vooral systeemgericht? Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voorzitter. De bekendheid van een onafhankelijke cliëntondersteuning onder inwoners is volgens mij nog niet erg groot. Om de bekendheid van onafhankelijke cliëntondersteuning te bevorderen lijkt mij handig dat de gemeente de beschikbaarheid vermeldt in de brieven die zij versturen wanneer inwoners aangeven een Wmo-aanvraag te willen doen. Onafhankelijke cliëntondersteuners kunnen echter volgens mij ook in dit voortraject een rol spelen, waardoor niet altijd een aanvraag bij de gemeente voor voorzieningen nodig is. Dat vraagt dan om een andere manier van bekendheid geven aan de beschikbaarheid van onafhankelijke cliëntondersteuning. Ik stel voor om een bewustwordingscampagne te gaan organiseren om meer bekendheid te maken voor onafhankelijke cliëntondersteuning. De Actiepartij die dit agendapunt heeft geagendeerd, vraag ons wat wij precies vinden van Wmo. Jouw vraag heb ik niet kunnen volgen, als je die nog een keertje wil stellen dan wil ik graag daarop ingaan. Dank je wel.

De voorzitter: Mijnheer Hulster, Actiepartij.

De heer Hulster: Ja, dank u voorzitter. In het stuk staat dat de cliëntondersteuner invulling zou kunnen geven aan de Wmo-vertrouwenspersoon, dat is eigenlijk de ombudsfunctie. En volgens ons is dat iets anders. Een Wmo-vertrouwenspersoon is op een hoger niveau, kijkt meer op systeemniveau, zoals de heer Yerden net al

zei. En de vraag is een beetje of die twee functies nou allemaal bij elkaar geveegd kunnen worden, of dat er toch iets aparts zou moeten zijn, waar wij zeker een voorstander van zouden zijn.

De heer El Aichi: Onafhankelijke cliëntondersteuning is zeg maar vastgesteld in de wet, met de invoering van de Wmo. En die is eigenlijk voor Wmo ook voor andere zaken. Maar een Wmo, de bewuste persoon wat je stelt, moet echt niet een onafhankelijk cliëntonderzoek gaan doen. Dat is totaal apart, dat moet alleen voor de Wmo en niet voor andere dingen. Kijk, op het moment dat je iets nodig hebt en buiten de Wmo, dan word je ook zeg maar ondersteund door zo'n cliëntondersteuner. Maar voor de Wmo, precies wat jij in je betoog zei van, het lijkt me handig dat het om een iemand gaat die puur gaat kijken naar de Wmo-dingetjes. Op het moment dat er iets niet goed gaat, dan is het handig om dat te signaleren zodat in dit geval wij, de raadsleden, er iets mee kunnen doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Zoon, Hart voor Haarlem.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ja, de cliëntondersteuner, en dan knoop ik hem ook vast aan het onderwerp wat we net hiervoor hebben gehad, hoe meet je dat? Hoe meet je de effecten, hoe weet je dat je te weinig mensen hebt, hoe weet je dat je de goede dingen doet met die cliëntondersteuner? Het is namelijk een prachtig fenomeen dat als je niemand in je buurt hebt, dat je dan bij die cliëntondersteuner kan zijn. Die jou ondersteunt in een kortdurende ondersteuning, helpen met uitzoeken van vragen, meegaan naar gesprekken, helpen bij het zoeken naar de juiste informatie, helpen bij het maken van eigen keuzes en dergelijke. En mijn partij is erg van de emancipatie, dus a, die zorg heb je nodig om weer zelfstandig te kunnen, en dat zelfstandig te kunnen doen. Dus ga nou niet die 161 duizend in allerlei campagnes steken, dat vind ik nou zonde. Maar echt in die cliëntondersteuning, daar waar het voor nodig is, om die effecten te bereiken. Om mensen te kunnen emanciperen en weer zelfredzaam te kunnen zijn om het leven weer verder op te pakken. Dus ga nou inderdaad met dit soort geld de goede dingen doen en bekijk dan of je inderdaad een koppeling kan maken daar waar het effectief is en waar één en één dan drie is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. De pilot van de onafhankelijke cliëntondersteuning, die ligt deels in het verlengde van een motie die GroenLinks samen met de PvdA heeft ingediend in 2015. Dat ging om de ombudsfunctie. Daar hebben we lang over gesproken en meerdere malen in een aantal moties opgeknipt en ingediend. En ik ben eigenlijk vergeten wat daar uiteindelijk uitgekomen is. In ieder geval was er niet echt de wil vanuit, nou laten we maar zeggen, het ambtelijk apparaat om hier gehoor aan te geven. En ook niet echt van het college. De Actiepartij die wees er terecht op dat er wel een motie is aangenomen, die motie is aangenomen van de Wmo-vertrouwenspersoon. Volgens mij vroeg de Actiepartij, als ik me goed kan herinneren, ook om een behandeling hiervan, of een uitwerking hiervan bij de komende begrotingsbehandeling. Dus bij deze ondersteun ik de Actiepartij en hoop ik dat het college nog even in het geheugen heeft dat het dan ook daadwerkelijk over een paar weken, dat wij dan krijgen hoe dat invulling gaat krijgen. Verder is het al een paar keer gezegd dat met een dergelijke bekendheid van de onafhankelijke cliëntondersteuner, of het de vraag is of wij dan echt kunnen uitmaken of het daadwerkelijk werkt of niet. Fijn dat we bij het koploperproject zitten. En wat betreft de vindbaarheid van die onafhankelijke cliëntondersteuner, het is ook al een paar keer gezegd, daar willen we het college toch echt op het hart drukken om manieren te vinden om dit onder de aandacht te brengen, zonder dat dat het hele budget kost dat wij nu beschikbaar hebben gekregen, omdat we deel uitmaken van het koploperproject. Wees creatief en zorg dat het onder de aandacht komt van de Haarlemmer.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Pilot onafhankelijke cliëntondersteuning is mislukt. Terecht wijst de participatieraad ook, a, op het punt dat het niet bekend is onder de cliënten maar ook onder de hulpverleners. En ons dank ook dat ze verwijzen naar ons zwartboek. Want wij weten inderdaad dat mensen in de opvang tot op heden niet eens van het bestaan van een onafhankelijke cliëntondersteuning weten. Goed dat daar nu wel aandacht voor is. Maar de Actiepartij vraagt of dat dan de plaats inneemt van een ombudsman of vertrouwenspersoon? Nee, absoluut niet. U wijst net op de punten van, die moeten boven staan, die moeten ook kijken naar het systeem. Datgene wat we hier beslissen, hoe de uitwerking in de praktijk is. Nou, dat mis ik hier in deze. Maar dat laat niet het feit is wel natuurlijk dat een cliëntondersteuning ook ontzettend nodig is. Het is jammer dat maar elf mensen de weg hebben kunnen vinden. En het verbaast mij dat het college, met name de wethouder, niet geslaagd is om die bekendheid te geven. Want je begint met een pilot, en uiteindelijk mislukt het omdat je er geen bekendheid aan geeft. Zonde van het geld. En eigenlijk ben ik ook benieuwd, hoeveel hebben we hiervoor gegeven? Hoeveel mensen hebben ... Of wat is het bedrag wat die elf mensen bediend hebben? Ik ben blij dat elf mensen geholpen zijn. Wat zijn de kosten daar tegenover, dan zou ik graag antwoord op willen. Mijn volgende vraag is, we zijn nu koploper en dat is hartstikke goed. Ik zou aandacht willen vragen ook voor de LHBTI-groep. Met name ook, ik weet niet of ze in de opvang zitten, maar onder andere LHBTI-groep in de opvang. Omdat dat, ja, ook aandacht vroeg van Movisie, die vroeg er ook naar, die had er een artikel over. En ik ben ook benieuwd naar de uitwerking daarvan, maar het is niet wat de Actielijst toen gevraagd heeft.

De voorzitter: De Actiepartij, dank u wel. Mevrouw Klazes, u had een interruptie.

Mevrouw Klazes: Ja, en nu kan ik hem in een vormpje gieten dat ik een vraag ga stellen aan mevrouw Özogul, maar ik kan ook gewoon toegeven dat ik net vergeten ben om een vraag te stellen aan de wethouder. Dus als het mag nog even een vraag of de cliëntondersteuning, onafhankelijke cliëntondersteuning, of dat bekend is gemaakt bij de sociaal wijkteams? Of zij op de hoogte zijn van die mogelijkheid? Dat mijn vraag.

De voorzitter: Nou, vooruit maar, u mag die vraag stellen. Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Voor ons is er een heel groot verschil tussen een ombudsfunctie en de cliëntondersteuningsfunctie, dat is heel duidelijk. Als je dat bij elkaar gaat vegen, dan maak je er een amorfe situatie van. Heel belangrijk is dat er elf mensen ondersteuning hebben gevonden. En kun je zeggen, is mislukt. Nou, zoals de SP zegt, deze elf mensen zijn geholpen. En als je er meer aandacht aan geeft, dan zorg je ervoor dat mensen die kwetsbaar zijn, die ook in de zorgprocessen misschien tussen wal en schip dreigen te vallen, of daarin klem zitten, dat die via een cliëntondersteuning kunnen proberen zaken recht te zetten. Vind ik heel belangrijk. Daarnaast, de ombudsfunctie, die pakt inderdaad procesproblemen aan, die pak herhaaldelijke, laat ik het zo stellen, vastlopende situaties aan. Signaleert dat, geeft daarin een brede oplossende richting en adviezen. Andere functie, andere rol, dus wij staan wat dat betreft achter de Actiepartij.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we iedereen gehad. Dan gaan we naar wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Dank u wel, voorzitter. Ik stap bijna in mijn lunch, of wat is het, diner. Dank u wel, dank u wel ook voor de op- en aanmerkingen, en ik zal een aantal dingen even toelichten. Wat hier voorlag of ligt, is de evaluatie van de cliëntenraad, of sorry, Cliëntenbelang, sorry, ik haalde het woord door elkaar. Maar Cliëntenbelang was een, of is een van de relatief nieuwe cliëntondersteuningsgroepen. Want we hebben er meerdere in Haarlem, maar zij zijn relatief nieuw. Zij zijn sinds juli 2017 actief. En wat dat betreft dus ook nog beginnend, zullen we maar zeggen. Want er zitten ... Er zijn hier in Haarlem een hele trits aan

cliëntondersteuners. Dat is zowel vanuit Stichting MEE, de Ouderenbond, de welzijnsorganisaties DOCK, Haarlem Effect leveren cliëntondersteuning, sociaal wijkteam, CJG, en ook mensen uit, nou ja, burens, vrienden, et cetera, en die mogen allemaal mee aan tafel. Dus de heer Bellwinkel zei net dat hij geweigerd was, dat zou ik graag nog en detail willen weten, want dat is mij niet bekend dat dat echt geweigerd wordt.

De voorzitter: U heeft even een interruptie van de heer ...

Wethouder Meijs: Vind ik ook kwalijk, want dat mag ook niet.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Precies mijn vraag, we zouden blij moeten zijn met vrijwilligers. Er staat ook in het stuk, dat die ook kunnen ondersteunen.

Wethouder Meijs: Ja.

Mevrouw Özogul-Özen: En dan is er een vrijwilliger, en die wordt gewoon pertinent geweigerd. En dat kan niet.

Wethouder Meijs: Nee, zeker niet.

Mevrouw Özogul-Özen: En overigens heb ik dus ook op papier gezien dat ze geweigerd worden.

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

Wethouder Meijs: Ik ben zelf, dat was eigenlijk een van mijn eerste werkbezoeken aan zo'n keukentafelgesprek, om te ervaren hoe dat was. En dat was een vrij gebekte dame, zullen we maar zeggen, dus die kon haar eigen belang en ook wel haar eigen nood aan de Wmo-casemanager uitleggen. Dus ik begreep wel dat daar niet een ander persoon bij zat. Maar als je minder zelfredzaam bent, of minder gebekt bent, en het minder goed onder woorden kan brengen, denk ik dat je gewoon ondersteund moet worden. Net zoals ik meega bij mijn moeder als zij voor de thuiszorg, de Wmo moet regelen, dan laat je dat niet over aan iemand van 93 maar dan ga je daar als dochter of als zoon naast zitten. Dus ik kan me niet voorstellen, zou ik maar zeggen, dat het geweigerd wordt. Maar ik bedoel, ik heb geen reden om te twijfelen aan deze weigeringen, dus dat gaan we zeker uitzoeken. De evaluatie van dat Cliëntenbelang, dat is dus een onderdeel. Er zijn dus meerdere cliëntondersteuners, en dat is ook de diversiteit die we aanbieden om mensen ook de gelegenheid te geven dus een keuze te kunnen maken. Er is er niet één, nee er is een pallet. Dat is ook de keuzevrijheid die hier door u als raad is bekrachtigd, volgens mij ooit in het beleid dat mensen aanspraak mogen en moeten maken op de diversiteit en daar ook een eigen keuze in hebben. Wat ik wel herken is dat er weinig bekendheid was, dat hebben we hier volgens mij al eerder besproken met elkaar. En wat dat betreft ben ik ook blij dat we sinds 1 juli koplopergelden en ook koplopergemeente zijn. Want dat is denk ik wel een cruciaal onderdeel om een goed cliëntondersteuningsbeleid vorm te kunnen geven, dat er natuurlijk bekendheid is. Dat er folders zijn, dat mensen erop gewezen worden als ze zich melden ergens van, bent u in staat dat zelf te doen of heeft u daar ondersteuning voor nodig. Dan kunt u, en dan komt er een lijst met cliëntondersteuners denk ik tevoorschijn waardoor mensen ook een keuze kunnen maken en kunnen bezien, bij wie moet ik me hier nu melden en wie zou daar de specialist in kunnen zijn om mij te ondersteunen. Daar kan niemand tegen zijn, dat is eigenlijk iets wat gewoon vanzelfsprekend zou moeten gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Mooi dat u dat zegt, maar als ik met mensen uit de daklozenopvang praat, zij weten niet van het bestaan af. Kan er dan, misschien kunt u dat regelen, in ieder geval ergens bij een prikbord iets hierover hangen? Want dat missen ze.

Wethouder Meijs: Nou, daar hebben we volgens mij al heel snel toen wij op bezoek gingen bij de Velserspoort hebben we dat ook al gesignaleerd. En mijn inschatting was dat dat geregeld zal zijn, al was het alleen maar met een bordje van, dit is een nummer wat u kunt bellen. Dus ik ga daar zeker achteraan als dat niet gebeurd is. Maar, wat wou ik zeggen, o ja, de elf waar mevrouw Stroo over sprak, dat zijn er maar elf die ... O, haal ik iets door de war. In ieder geval, het getal wat ik vernomen heb, is dat er op jaarbasis 2500 personen gebruikmaken van cliëntondersteuning, dus dat is best fors. Dus in totaal, niet alleen door de cliëntenbelangen maar door die totaal aantal ketenpartners die cliëntondersteuning verrichten. En ik denk dat het goed is, ik bedoel, ik onderken dat het verbetering behoeft. Al was het alleen maar het voorbeeld wat mevrouw Özogul nu aangeeft. Dat zit hem in goede communicatie, dat je mensen ondersteunt die nog niet zelfredzaam zijn, nog niet geëmancipeerd genoeg zijn om voor hun eigen belangen op te komen. Om dat in dat traject waarmee we nu van start zijn gegaan met het koplopertraject cliëntondersteuning, om daar aandacht voor te vragen. En dat ook daadwerkelijk als resultaten hebben dat er dan dalijk ook een folder is met al die namen van al die cliëntondersteuners. Er is sinds 1 juli dus geld voor vrijgemaakt, er is een projectleider benoemd om zowel op inhoud als op communicatie dit aan te gaan. Er werd net gevraagd, kunt u ons daar al iets van rapporteren? Nou, we zijn net gestart, het is september dus we zijn net twee maanden bezig. Dit hele project duurt anderhalf jaar. Dus ik stel voor dat we ergens halverwege of na een jaar u meenemen in de stand van zaken om te kijken wat we bereikt hebben en wat daar de leerpunten uit zijn. SP vroeg nog iets over de kosten, en over de LHBTI-groep die mogelijk bij de dak- en thuislozenopvang zit en daar gebruik van zou kunnen maken, dat weet ik niet. Er wordt denk ik niet gevraagd naar gaardheid of iets dergelijks, dus daar heb ik echt geen idee van. Ik zal het navragen als dat bekend is. En de kosten van dit onderzoek weet ik ook niet, dat is een technische vraag, daar kom ik wel op terug als dat al te beantwoorden valt.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, die vraag heb ik gesteld, met name de LHBTI omdat ze natuurlijk overal, ja, in Haarlem, ze leven in Haarlem, dus die behoefte zal er in Haarlem ook zijn. En ik neem aan dat ze ook wat specifieke vragen hebben, of behoefte of ondersteuning, dus dat we dat meenemen. Of het nou in de opvang is, ouderen, jongeren, dat er in ieder geval een organisatie is die ze kan helpen en ondersteunen, met kennis en kunde.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog 35 seconden, mevrouw Özogul, dus dat geef ik even mee. 35 seconden, ongeveer. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, ik heb een vraag aan de wethouder. Veel gemeenten gebruiken de brieven om zeg maar te refereren naar cliëntondersteuning. Van, stel dat je een Wmo-aanvraag doet, dan in de brief wat de cliënt of de bewoner krijgt, staat onderaan van, voor het geval dat u nodig hebt, kunt u bij, in dit geval de instelling die u benoemd hebt, terecht. In hoeverre wilt u daar ook gebruik van maken?

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Ja, ik heb al gezegd dat ik op de een of andere manier vooral die communicatie daar heel belangrijk in vind, dus die pak ik op. We zijn natuurlijk ook druk bezig om dat allemaal digitaal zo goed mogelijk, de vindplekken zo goed mogelijk duidelijk te maken. Maar ik kan me voorstellen dat in dit specifieke geval, als het gaat over zelfredzaamheid die vrij laag is, dat het misschien gewoon heel ouderwets in een foldertje zou moeten, maar daar kom ik op terug. Dus ik hoor uw aanbeveling, en ik hoor uw richtinggeving daarin.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hulster.

De heer Hulster: Ja, wethouder, ik heb nu dus uit de commissie verschillende mensen gehoord die hebben gezegd, Cliëntenbelang is iets anders dan de vertrouwenspersoon. Hoe kijkt u daar nou tegen, en met name ook in relatie tot de toezegging die daarvoor gedaan is? Hoe staat het daarmee?

Wethouder Meijs: Ja, ik onderschrijf wel de opmerkingen die gemaakt zijn, dat het een ander persoon is. Cliëntondersteuning is iets anders als een ombuds... Of een vertrouwenspersoon die ingaat op klachten of op misstanden. Dus dat moet ik wel onderschrijven, dat vind ik echter van een andere orde. Cliëntondersteuning is echt bedoeld aan ondersteuning bieden op de vragen en de hulp die er geboden moet worden, omdat niet iedereen op een bepaalde manier zelfredzaam is. Maar een vertrouwenspersoon, of een Wmo-vertrouwenspersoon is van een andere orde. Dat is niet hetzelfde, dat ben ik geheel eens met de vorige sprekers. En van de toezegging, volgens mij hebben wij, als ik me goed kan herinneren is de motie nooit ingediend omdat er gezegd is van, wij gaan terugkomen bij u om met u te spreken over de cliëntondersteuning breed. En volgens mij is dat wat er nu voorgelegd is aan de nota van de cliëntondersteuning, en als onderdeel daar de Cliëntenbelangen onder. Dus volgens mij is er nooit iets toegezegd over dat er een wet, of hoe noem je dat, dat er een Wmo-vertrouwenspersoon zou komen. Dat wij alles in het werk zouden stellen om de ondersteuning zo goed mogelijk vorm te geven aan de cliënten.

De voorzitter: Mijnheer Hulster.

De heer Hulster: Ja, die toezegging is wel gedaan door burgemeester Wienen in de commissie Bestuur. Ik kan wel even terugzoeken wanneer dat precies gedaan is, maar die toezegging is wel gedaan.

Wethouder Meijs: Nou, dan zal ik dat ook zeker doen want als we iets hebben toegezegd moeten we het ook uitvoeren.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Yerden, u heeft niet zoveel tijd meer hè, dus.

De heer Yerden: Ja. Kunt u misschien ook van tevoren helderheid geven, nou ja, in de loop van de tijd gaan we wel evalueren maar we hebben cliëntondersteuning, we hebben een ombudsmanfunctie en systeemgericht, het moet van tevoren duidelijk zijn.

Wethouder Meijs: Maar volgens mij ben ik nu glashelder, 1 juli is de koplopergemeente Haarlem toegewezen, of zijn de gelden toegewezen als koplopergemeente Haarlem om deze cliëntondersteuning vorm te geven. Ik zeg u net toe, dat duurt anderhalf jaar, dus dat is ergens eind volgend jaar klaar. En dat ik, nou ergens halverwege, dus over driekwart jaar, een jaar, terugkom met u om te vertellen wat de bevindingen zijn en wat de stand van zaken is.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Ja, u komt dan terug met bevindingen. Maar ligt er ook gewoon aan het begin ook een plan? Waar het geld besteed aan gaat worden? Want ja, je kan wel over een half jaar of zo met komen, ja dit hebben we nu gedaan. Maar ik denk dat het goed is om te beginnen met een plan, en waarin ook heel helder staat waar je het geld aan gaat besteden.

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Wethouder Meijs: Nou, het plan is, zoals we dat hier ook zeggen, de nadruk die er steeds gelegen heeft was op de vindbaarheid van de cliëntondersteuning die we al hebben. En om de vindbaarheid vooral naar de groep die daar het meest kwetsbaar in is, ook mee te nemen en daar vorm aan te geven, dus dat is het plan waar dit een, hoe noem je dat, een doelstelling is. Om fors in te zetten op de communicatie en de vindbaarheid van de cliëntondersteuning. En daarnaast zullen we kijken hoe wij extra aandacht kunnen geven aan specifieke doelgroepen, die zich in de cliëntondersteuning en in de maatschappelijke opvang bevinden. En hoe dat precies eruit gaat zien, nou dat zou ik u even moeten navragen, maar dat is de hoofdmoot. De vindbaarheid, de communicatie en de speciale aandacht voor specifieke doelgroepen.

De voorzitter: Mevrouw Zoon.

Mevrouw Zoon: Dank u wel, voorzitter. Ik hoop toch niet dat er 161 duizend euro wordt uitgegeven om alleen maar de vindbaarheid te doen. Volgens mij kan dat op een andere manier. Ik hoop dat dit geld met name in deze pilot gebruikt kan worden om het effect van de ondersteuning te doen laten blijken. Dus wat kan een cliëntondersteuner nou doen en hoe krijgen we dat aan elkaar gekoppeld? Want een plan en dan het plan dat het doel is om te kijken de vindbaarheid, dat lijkt me toch echt te mager.

De voorzitter: Dank u wel. Uw tijd is inmiddels op, mevrouw Zoon. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, even een klein puntje. Want het intrigeert me wel die Wmo-vertrouwenspersoon, dus ik ben even gaan zoeken. Er is een toezegging geweest van burgemeester Wienen om met een notitie te komen, naar de commissie Bestuur overigens. Maar die notitie heeft nog geen ... Die is er nog niet, maar dat was de toezegging, op basis daarvan heeft u de motie inderdaad ingetrokken. Dus misschien kan de wethouder dit meenemen naar het college, om dat nog even te toetsen?

Wethouder Meijs: Nou, ik kan me zo voorstellen dat vooral in het Wmo cliëntervaringsonderzoek wat we zullen gaan uitvoeren, dat die functie als onderdeel meegenomen wordt. En ik kan me ook nog voorstellen dat sommige cliëntondersteuners wel een soortgelijke vertrouwenspersoon zouden kunnen zijn. Dus dat zou wel een punt van aandacht kunnen zijn in dit project wat we nu op gaan starten, om dat vorm te geven. En of dat dan een onafhankelijk Wmo-vertrouwenspersoon zou moeten worden, zoals de heer Hulster hier voor ogen heeft en er is toegezegd door de heer Wienen. Ja, daar kan ik nog geen voorschot op nemen, maar dat wordt zeker wel meegenomen, zeker na vanavond.

De voorzitter: Mevrouw Klazes?

Mevrouw Klazes: Ja, dus even voor de duidelijkheid, u neemt dat mee naar de burgemeester, want misschien is dat mogelijk hoor maar dan moet u dan in ieder geval dat gesprek aan gaan met burgemeester Wienen. En zijn toezegging is inderdaad om met een notitie te komen, dus dan moet dat ook in worden meegenomen, uw visie daarop en zijn visie daarop en hoe dat eventueel verenigd kan worden.

De voorzitter: En nog een reactie op mevrouw Zoon, ik weet niet of u dat nog wil geven? Want daar heb ik niks over gehoord.

Wethouder Meijs: Ja, ik denk de oproep van mevrouw Zoon is, stroop de mouwen op en ga wat doen. Volgens mij is dat ook het plan, ga wat doen. En ik kan wel zeggen van, dat gaan we nu in een ander plan stoppen, maar je moet ergens een vertrouwen hebben in het feit dat we nu geld hebben vrij... Of gekregen hebben van de overheid om dat vorm te geven, dat het ook tot een daadwerkelijke goede uitkomst gaat leiden.

Mevrouw Zoon: Ja, dat het een instrument wordt wat ook werkt.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Ik denk dat we het voldoende besproken hebben. Mevrouw Meijs die gaat nog even achter die notitie aan van de vertrouwenspersoon, dat we die daadwerkelijk gaan krijgen. En we schatten zo'n beetje, ik denk zo'n beetje toch voor het zomerreces dat we een update krijgen over de pilot, dan zijn we een jaar verder en dan kunnen we net voor het zomerreces nog even daarnaar kijken. Dus laten we dat even als toezegging noteren. Ja, dank u wel. Dan zijn we klaar met punt 7.

8. WMO-aanvragen met de update wachtlijsten, procesoptimalisatie en evaluatie proeftuinen (MTM)

De voorzitter: En dan kunnen we door met punt 8. Dat zijn de Wmo-aanvragen, met de update wachtlijsten, de procesoptimalisatie en evaluatie proeftuinen. Dit bespreekpunt betreft de periodieke rapportage over de ontwikkeling van de wachttijden voor Wmo-aanvragen. U wordt geïnformeerd over de ontwikkeling van de wachttijden, de in- en uitstroom van de nieuwe meldingen en de spoedaanvragen. Ook worden de maatregelen benoemd waarmee de komende tijd blijft ingezet worden op kortere wachttijden. En daarnaast zijn zoals toegezegd ook de evaluaties van de procesoptimalisatie in bijlage A, en van de proeftuinen toegang, in bijlage B bij deze brief toegevoegd. Deze raadsinformatiebrief met de evaluatie van de procesoptimalisatie en de proeftuinen staan ter bespreking geagendeerd. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem. De microfoon, alstublieft.

Mevrouw Stroo: Sinds de aangekondigde kostenbeheersingsmaatregelen en de geluiden over de budgetplafonds van de Wmo, bekruipt mij een gevoel of het nog wel zin heeft om de wachttijden te bespreken. Ik betreur het nog steeds dat u ons, de commissie Samenleving, daar niet apart over geïnformeerd heeft. Ik ben me echt rot geschrokken toen de kostenbeheersingsmaatregelen werden aangekondigd in een laatste raadsbijeenkomst voor de vakantie. Terwijl de commissie vanaf het begin van een nieuwe raadsperiode aldoor bezig is geweest om samen met de wethouder, de ambtenaren en het werkveld, de wachttijden te verkorten. En daarmee op een goede manier de mensen ondersteuning te geven daar waar nodig is. Jouw Haarlem heeft de volgende vraag, kunt u garanderen dat we de komende maanden en in het jaar 2021 nog steeds de mensen redelijk op tijd kunnen helpen? Of hangt er een zwaard van Damocles boven ons hoofd, oftewel een budgetplafond? Moeten mensen dan maanden wachten op huishoudelijke ondersteuning of een rolstoel? Hoe ziet u dat voor zich? Jouw Haarlem vindt dat de commissie, de wethouder en het werkveld veel inspanningen hebben geleverd, gezien ook de resultaten van de procesoptimalisatie en de proeftuinen. We kunnen daar zelfs nog meer positieve resultaten van verwachten. Daarom snapt Jouw Haarlem niet waarom we niet op de ingeslagen weg verder zouden kunnen gaan? Jouw Haarlem is blij dat de doorlooptijd van de aanvragen van 67 dagen is teruggelopen naar 35. Dit scheelt bijna 4,5 week. Waarom dan toch kostenbeheersingsmaatregelen aankondigen, terwijl dit niet nodig lijkt. Jouw Haarlem vindt dat mensen moeten kunnen rekenen op de voorzieningen van de Wmo. En dat zij hierop ook moeten kunnen vertrouwen. Wethouder, volgens mij voert u een tweesporenbeleid. Wij gaan liever verder op de ingeslagen weg. Dit

tweesporenbeleid zorgt voor verwarring, en zorgt ervoor dat het vertrouwen afneemt bij de mensen die een beroep moeten doen op de Wmo. Wat gaat u hieraan doen?

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik dan het woord geven? Mijnheer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik probeer geserreerd te zijn. Mevrouw de wethouder, ik doe een paar voorzichtige conclusies in de vragende stijl. Klopt het dat het gemiddelde aantal afgehandelde meldingen en aanvragen daalt, dus gemiddeld per maand? En twee, klopt het dat de kolommentabel op pagina 4 laat zien dat het aantal openstaande meldingen binnen en buiten termijn terug is op het niveau van december 2019? En dan ga ik naar de resultaten, zoals die op dit moment binnengehaald zijn. Dan kijk ik naar de evaluatie pagina 5, 40 minuten per week, staat daar genoemd, en pagina 6, 22,5 uur per week. Klopt het dat ik geen andere concrete tijdsresultaten heb gevonden? En betekent dat, dat het ongeveer, nou pakweg maximaal driekwart fte bespaard is in de procesverbetering?

De voorzitter: Gaat u afronden?

De heer Smit: Ik ben ... Wat zegt u?

De voorzitter: Gaat u afronden.

De heer Smit: Ja, nee.

De voorzitter: Waarom, mijnheer Smit, waarom reageert u zo?

De heer Smit: Ik probeer geserreerd aan het woord te zijn, dan gaat u nu vertellen dat ik geen tijd meer heb. ...

De voorzitter: Nee, ik heb niet gezegd dat ... Nee, ik heb gezegd, gaat u afronden. Maar u bent al door uw tijd heen, mijnheer Smit. Er zijn nog zat mensen met tijd. Ga nou even het laatste punt afmaken, mijnheer Smit, u krijgt daar nog gewoon eventjes de tijd voor, maar gaat u afronden.

De heer Smit: Sorry, mevrouw de wethouder. Waar het mij om gaat is dat ik teksten lees als ... Ja, ik ben even mijn, sorry mijnheer de voorzitter, ik ben nu even kwijt, maar ik zie zaken beschreven dat het allemaal straks geld op gaat leveren. Maar wat wij als OPHaarlem betreuren, dat er eigenlijk niet is aangegeven wat nou de komende maanden echt wordt gerealiseerd aan fte-besparing door de procesverbetering. En ik ga de wethouder ook vragen, hoeveel fte minder heeft zij voor 2021 begroot op grond van het feit dat er nog een hele hoop binnengehaald moet worden aan procesverbetering. Eerste termijn, misschien vind ik straks even een paar van mijn vragen terug, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Dank u, voorzitter. Ja, ik merk als ik al die cijfers weer zie van die wachtlijsten en ja, dan gaat het een beetje beter, dan weer niet. En over het algemeen toch weer wel, ja dan merk ik gewoon dat ik dat wel genoeg gezien heb. En dat mijn hoop veel meer uitgaat naar de proeftuinen die nu aan het draaien zijn. Ik ben heel blij te lezen dat er een nieuw formulier is gekomen, wat makkelijker in te vullen is, wat uniform is, waarbij gemeenten en sociale wijkteams duidelijkheid hebben. En wat ik ook een mooie ontwikkeling vind is, de digitale inzage voor de burger, in het proces van hun aanvraag. Dus ook al moeten ze wat langer wachten, ze kunnen wel zien wat er gebeurt en ze kunnen ook zien waardoor het hapert. Want

soms zijn er gewoon redenen dat het hapert. Zeker ook de corona was een reden. Dus ik heb eigenlijk grote verwachtingen. Ik hoop ook dat het indiceren overgezet zal gaan worden in het komende jaar naar de sociale wijkteams. Dat gewoon in een wijk zelf mensen heel laagdrempelig, snel geholpen worden, gewoon daarbinnen kunnen lopen of een afspraak kunnen maken. Direct het gevoel hebben dat ze gehoord worden, dat hun probleem daar op tafel ligt. En dat het wijkteam ook kan zien of er informele zorg ook mogelijk is. Dat er zo laag mogelijk ingezet kan worden. En, nou ja, als het wat duurdere zorg moet zijn, oké, maar dat het goed onderzocht is, en dat ook er meer ruimte komt voor afschaling. Want ik werk zelf in de zorg, maar mensen die hulp verlenen vinden het soms ook heel moeilijk om een cliënt weer los te laten of over te dragen naar informele zorg. Dus ik denk dat de proeftuinen, die zijn daarin denk ik heel goed bezig en ik hoop dat dat snel rond is. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, Mijnheer Sepers, PvdA.

De heer Sepers: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb maar een minuut, dus heel kort. De PvdA-fractie is geschrokken van deze rapportage. Want als je kijkt op de wat langere termijn, moeten we constateren dat nog steeds 30 procent van de meldingen en de aanvragen buiten de wettelijke termijn wordt afgehandeld. En dat moet gewoon verbeteren. En ondanks alle mooie woorden en zinnen bij het stuk over procesoptimalisatie en de proeftuinen, lukt het dus blijkbaar nog steeds niet om die doorlooptijd te verbeteren en die wachttijden verder te verkorten. Dus in die zin heb ik één hoofdvraag aan de wethouder, is de wethouder bereid zich te committeren aan een afspraak om de zaken op 1 januari 2021 op orde te hebben? En wij verstaan op orde, dat tenminste 95 procent van de meldingen en aanvragen binnen de wettelijke termijn afgehandeld zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, dat heeft u heel mooi gedaan, binnen de tijd. Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel. Zolang dat er nog wachttijden, wachtlijsten zijn, moeten wij steeds zorgen maken. Ik heb een paar opmerkingen over de zogenaamde proeftuinen. Ik heb het doorgenomen en ik lees eigenlijk weinig nieuws in deze proeftuinen. Voor iemand die er niet zo veel over weet lijkt het heel wat, maar persoonlijk zie ik weinig nieuws. De meeste organisaties werken al samen, dat zit ook in deze proeftuinen, dat is voor mij niks nieuws. De hulpverlener hoort eigenlijk het netwerk van de hulpvrager ook te betrekken, dat gebeurt al. Ik maak me weer zorgen om de sociaal wijkteams, want in alle proeftuinen worden zij benaderd. Ook dit doen zij erbij, naast hun gewone werk. Als er iets gedaan moet worden, sociaal wijkteam, sociaal wijkteam, sociaal wijkteam. Daarom wil ik hierbij, wethouder, vragen om een onafhankelijk onderzoek te laten verrichten naar de tevredenheid van de medewerkers van het sociaal wijkteam. Want sinds de oprichting van het sociaal wijkteam hebben wij steeds taken, hebben deze mensen taken toebedeeld gekregen, maar met weinig formatie. Dus ik maak me echt zorgen om deze sociaal wijkteams, wethouder. Ik ben benieuwd naar uw reactie, dank u wel.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms-Van der Meer: Ja. Is het niet zo dat het wijkteam steeds meer uitgebreid is? Want voor zover ik weet zijn ze behoorlijk gegroeid.

De heer El Aichi: Nou ja, de hulpvragen die zijn ook gegroeid wat dat betreft, met name met de coronatijd zijn er heel veel mensen die de sociaal wijkteams benaderen. En ik hoop dat je het met mij eens bent dat er heel veel naar de sociaal wijkteams is gegaan. Want deze sociaal wijkteams die kunnen niet a, hulpverlenen, b,

indicaties gaan maken, sorry? En ik weet dat er ook wachtlijsten zijn bij de sociaal wijkteams omdat zij niet iedereen tijdig kunnen helpen.

De voorzitter: Mijnheer Hulster, u had ook een interruptie? O nee, termijn. Gaat uw gang.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, 30 procent buiten de wettelijke termijn is nog steeds zorgelijk. En daar hebben we een aantal vragen bij. In de eerste plaats kan ik eigenlijk niet zo goed in de grafieken zien wat het effect is geweest van het feit dat het hulpmiddelencentrum failliet is gegaan en dat er een nieuwe is gezocht. Heeft dat effect gehad op de wachttijden, of werkt dat effect nog door? En in de tweede plaats, we zijn nu al een hele tijd bezig inderdaad met het vergrootglas erop, kijken hoe het gaat met die wachttijden. Is er ondertussen, kan de wethouder nu al met een lijstje komen naar de raad toe van, als we deze dingen doen, dan kunnen we echt de wachttijden wegnemen. En wat zou dat gaan kosten, zodat we daar een keer een besluit over kunnen nemen als raad.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij hebben we iedereen dan gehad, mijnheer Smit, of niet?

De heer Smit: Nou, staat u mij toe één opmerking.

De voorzitter: Kort, graag.

De heer Smit: Ja. Er staat dat een aantal aanbevelingen uit de procesoptimalisatie zo recent geïmplementeerd zijn, mevrouw de wethouder, dat de effecten nog niet zichtbaar zijn. En dan staat er verderop, en zitten nu in een implementatiefase waarin de medewerkers zich deze aanpassingen eigen moeten maken. Dus u kijkt naar voren, u projecteert en zegt, straks. En wat ik nu vraag aan u, wat is het tijdspad van het zich eigen maken van die procesverbeteringen? En kunt u aangeven op welke termijn het echt effectief gaat werken? En dan heb ik het, heel simpel, over de personele formatie. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Meijs, gaat uw gang.

Wethouder Meijs: Dank u wel. Dank u wel ook commissieleden voor het stellen van de vragen. Als eerste, mevrouw Stroo van Jouw Haarlem over de wachttijden, dat u bent geschrokken. Die zijn ook pas sinds juli weer aan het oplopen, dus ik had dat ook niet eerder kunnen melden. Wij hebben een dip gezien aan het begin ...

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: U reageert op de wachttijden, maar ik heb het over de kostenbeheersingsmaatregelen die u heeft aangekondigd.

Wethouder Meijs: Goed, dan heb ik u verkeerd begrepen. Maar ik dacht dat u daarna refereerde en dat die wachttijden weer gingen oplopen, maar dat ging over het aantal aanmeldingen van de Wmo die toenamen vanaf juli, maar dat staat even los van de kostenbeheersing en de maatregelen. Waar we hiermee te maken hebben is denk ik wel, en dat vind ik wel een oogst van de afgelopen periode, is dat er echt wel wat veranderd is in de wachttijden en de oplopende wachttijden. Want daar was het hele proces om begonnen. Dat die doorlooptijd wel enorm teruggebracht is van 65 dagen gemiddeld naar 35 dagen gemiddeld, en die 35 dagen zijn echt binnen het wettelijk kader. Dus daar is echt wel knoepershard aan gewerkt. Dat knoepersharde werken is gedaan met extra fte's om in ieder geval te zorgen dat die achterstanden wegliepen. Daar hebben we toen

bij het interpellatiedebat over gesproken, die zijn daarna ook toegevoegd, dat zijn twaalf fte's geweest. En in de loop van de periode, toen wij begonnen met die procesoptimalisering, toen wij begonnen met die proeftuinen, zijn die fte's weer afgebouwd. En die zijn geleidelijk afgebouwd om het proces van de optimalisering niet te frustreren en te kijken of het ook echt daadwerkelijk bij de casemanagers hier op het stadhuis aan de telefoon ook tot verbeteringen had geleid en er ook versnelling kwam in de processen. Dus dat is één op één samengegaan. Er zijn op dit moment geen extra van die twaalf, zijn er geen één meer in dienst. Dat waren allemaal tijdelijk ingehuurde krachten en die zijn geleidelijk afgebouwd. Daar zit ook niet het punt, daar zit ook niet het punt van de pijnlijkheid. Voorzitter, ik zie dat iemand mij wil interrumperen.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft helemaal geen tijd meer en ...

De heer Smit: Mevrouw de wethouder, dan ben ik verkeerd geïnformeerd, want ik was in de veronderstelling dat die twaalf fte er nog steeds boven zat. Maar kan u een overzicht geven hoe die in de afgelopen tijd weggelopen zijn?

Wethouder Meijs: Nou, ik denk dat de laatste weggelopen zijn, opgehouden zijn in juli. En dat we aan het begin van, wat is het nu, 20, al op de helft zaten, dus dat is echt in een bepaalde geleidelijkheid gebeurd.

De heer Smit: Ik zal er nog even een technische vraag over stellen ter informatie.

Wethouder Meijs: Ja. Maar dat is geleidelijk gebeurd en niet abrupt. En dat is ook in samenspraak gegaan met mij en met elkaar om te kijken, hoe kunnen we dat a, het koppelen aan waar het allemaal om begonnen was, om die wachttijden weg te werken? Uiteraard, de complexiteit, want daar zijn we toen ook al een keer met elkaar over in discussie gegaan, de complexiteit van sommige Wmo-meldingen, maakt het dat sommige meldingen ook nog zo lang blijven bestaan. Dat zijn geen enkelvoudig op te lossen zaken. En die liggen ook vaak buiten onze macht. Dan moeten wij wachten op specialisten, dan moeten wij wachten op mensen die daar offertes voor uitbrengen, dan moeten wij wachten op externe partijen. En dat vind ik wel heel pijnlijk, maar dat geeft in mijn staatjes aan dat ik dus buiten mijn wettelijke termijnen loop. Maar er is niet iets oorzakelijks verbonden aan onze medewerkers die, of hier op het stadhuis, dus de cliënten zo goed mogelijk proberen te bedienen, of aan mensen in de wijk die wijkbegeleiding op willen starten, maar dat zit ergens in het proces.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ik begrijp wat u zegt, en dat er externe krachten zijn die die doorlooptijd verlengen. Maar hoeveel van die 30 procent die niet binnen de wettelijke termijn is, hoeveel procent daarvan is te wijten aan die externe oorzaak?

Wethouder Meijs: Nou, ik heb dat nu niet hier zo voorhanden, maar ik weet dat de heer Van Kessel een aantal maanden geleden dezelfde vraag heeft gesteld. Toen hebben we dat helemaal uitgesplitst in alle staatjes, dus volgens mij is dat zo terug te zoeken. Dat is geen, hoe noem je dat, geen nieuws zal ik maar zeggen. Dat hebben we al een keer helemaal uitgezocht wat oorzakelijk bij ons lag en wat niet oorzakelijk bij ons lag, dus dat kunt u zo nazoeken want dat hebben we allemaal helemaal uitgesplitst. Juist om grip te krijgen op die achterstanden, juist om grip te krijgen op die hele procesoptimalisering. Dus het zou te kort door de bocht zijn om nu te zeggen van, nou, het is of klaar of het is niet goed gelukt. Er zijn enorm ... Er is enorm geïnvesteerd om die doorstroom hier intern, waar wij de vinger op de pols kunnen leggen, te verbeteren. Daar begint het al bij de casemanager, die het telefoontje aanneemt, om die besluitvaardiger te maken, om die beslister te laten

maken van, hé, ik weet waar ik mijn dingen moet zoeken, ik weet waar ik heen moet met deze indicatie. Ja, voorheen werd er veel overleg gepleegd, nog even een heen en weertje met een afdelingshoofd of een collega. Als het complex is, doen we dat natuurlijk nog steeds. Maar daar waar het heel eenduidig is, dit is het kader, dit is het beleid, hier krijgt iemand wel of geen indicatie voor, of hier of daar moet ik hem doorsturen naar de wijk, dat zijn processen die zijn allemaal stukken verbeterd. En dat het altijd nog beter kan, ik zal de laatste zijn die het zegt. Het zijn hele dynamische, en ik heb het wel eens ooit gezegd, organische processen. Als u weet hoe mensen aan de telefoon daarmee bezig zijn. Een van de proeftuinen was ook, hoe kunnen we die veranderende processen in de wijk ook tot stand brengen? Daar hebben we de hulp ingeroepen van de sociale wijkteams, van de partners in de wijk actief zijn. Ik zou dat ook niet meer een proeftuin willen noemen want daar zijn we een half jaar of driekwart jaar geleden mee begonnen. En dat heet inmiddels gewoon, het project, begeleiding in de wijk. Zo dicht bij de mensen mogelijk. Daar komen we begin volgend jaar terug bij u om te kijken wat dat voor effecten heeft. Ik hou u voortdurend op de hoogte volgens mij van de gang van zaken over dit soort projecten, dus ook dit weer. Die veranderende werkwijzen, die moeten soms inslijten. Dat zijn processen. Daar doen wij ook bij onze casemanagers alles aan. Een hele bups is op nascholing geweest, juist om besluitvaardigheden, om besluitvaardigheden eigen te maken. Om niet ten koste te laten gaan van kwaliteit en dienstverlening aan de cliënten, maar juist sneller te kunnen handelen zodat die doorlooptijd ook zo minimaal mogelijk is. Ik weet niet meer, ik ben even kwijt wie vroeg of het registreren is waar de problemen bij het HMC, bij het hulpmiddelencentrum terug te vinden zijn in de cijfers. Dat kan ik u niet zo zeggen want dat zat hem vooral denk ik de uitloop bij de buitenwettelijke termijnen. Want daar, ja ze zijn niet meer, ze zijn overgenomen door een andere partner. En daar heb ik in ieder geval op dit moment geen signalen dat het spaak loopt of dat er niet goed gecommuniceerd werd, wat wel aan de hand was toen bij het HMC. Maar die nieuwe partner, daar heb ik geen zorgen op dit moment bij. En leveren zij wat zij moeten leveren, en houden ze ons in ieder geval op de hoogte als het knelpunten geeft. We hebben ook steeds gezegd, al vanaf het begin, dat de voortgang van die wachttijden, of dat hele proces rondom het oplossen van die wachttijden, dat ik nergens een garantie kan geven dat het nooit meer buitenwettelijk zou zijn. Dat kan niet omdat sommige van die zaken buiten mijn macht liggen. Dus het zou echt een illusie zijn als ik nu aan de PvdA zou zeggen, per 1 januari heb ik geen buitenwettelijke termijnen meer, dat is een illusie. Ik zal het nooit kunnen waarmaken, maar ik zal er mijn uiterste best voor doen, en ik niet persoonlijk maar mijn team, om die wachttijsten zo kort mogelijk te houden.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, heel kort. U bent door uw tijd.

De heer Sepers: Dank u wel voor deze reactie. Maar zo kort mogelijk, is altijd toch fijn als we dat SMART kunnen maken. En dat u zegt, 100 procent lukt niet, begrijp ik helemaal. Maar bent u bereid voorbeeld te zeggen dat er in ieder geval in 80 procent van de gevallen dat uw streven is om dat per 1 januari in 80 procent van de gevallen op orde te hebben?

Wethouder Meijs: Ja, u wil mij verleiden tot een percentage maar ik heb u net uitgelegd dat ik dat niet kan. Want stel je voor dat 100 procent afhankelijk is van een externe, ja, dan maak ik mezelf erg ongeloofwaardig door te zeggen, ja, maar ik heb gezegd dat het 80 procent moet zijn, dat kan niet. Dat is nou juist de afhankelijkheid die ik heb soms van externe factoren. Wat in onze macht ligt doen wij zo optimaal mogelijk, daarvoor zijn we het hele proces optimaliseringsproces begonnen. Daarvoor zijn we de proeftuinen begonnen, om te kijken, hoe kunnen we nog sneller met onze aanbieders, hoe kunnen we nog sneller met de vragen die er in de wijk zitten, nog sneller te kunnen schakelen. Daar doen we alles aan, dat is 100 procent inzet.

De heer Sepers: Laatste op dit punt.

De voorzitter: Heel kort.

De heer Sepers: Ik begrijp het, maar ik voel ook dat u zich niet echt wil committeren. Ik kan me ook voorstellen dat u dat vanavond een te moeilijke vraag vindt, want daar moet je even goed over nadenken. Bent u bereid de commissie een briefje te sturen waar u na intern overleg zegt van, nou, een redelijke verwachting is dat we dat per 1 januari op dat percentage zitten. Een redelijke verwachting.

Wethouder Meijs: Ja, ik wil met alle liefde u een brief sturen waarin ik dat ga herhalen, maar ik kan me niet committeren aan een percentage. Waar ik me aan committeer, dat is wat hier voorligt. Is dat ik een uiterste best heb gedaan om het proces zo optimaal mogelijk te maken. Dat dat nog niet klaar is en dat daar nog finale versies, een uitwerking van het een en het ander moet plaatsvinden, ja, dat is precies wat de heer Smit ook aangaf, dat zijn dynamieken. Je kunt niet van alle mensen verwachten dat er op dag a gezegd wordt, en nu gaan we het anders aanpakken, dat op dag b geëffectueerd is.

De voorzitter: Het is eigenlijk ... Ik wil het stoppen, want dit is ... 🙄.

De heer Sepers: Nou, mag ik nog één ...

De voorzitter: De wethouder gaat niet ... Nee. Ik wil niet verdergaan. Ik wil eerst even polsen, is er nog behoefte aan een tweede termijn bij de commissie? Ik zie twee mensen met tijd, die tijd hebben. Die tijd hebben. Verder heeft er niemand behoefte? En op vragen, dan moeten die sowieso beantwoord worden.

Wethouder Meijs: Nou, de vragen die jullie mij stelden gingen over de fte's. Daarvan heb ik gezegd, nee, die zijn afgebouwd en daar zijn de laatste volgens mij in juli al van vertrokken. En ja, u vroeg mij, is het een dynamisch proces, kunt u ons toezeggen wanneer de effecten van deze dynamiek zijn uitgewerkt? Ik hoop natuurlijk zo snel mogelijk. Maar we zullen het zien in de toekomst. We zijn afhankelijk, ook van een enorm groot ongewisse iets, en dat is de corona. Dat is in dit debatje nog helemaal niet gevallen. Maar er zitten ook heel veel mensen thuis die niet eens een casemanager toelaten omdat ze bang zijn besmet te raken, dus daar doen wij het allemaal telefonisch van. Wij hebben met elkaar de policy afgesproken, daar waar het kan geven wij direct een indicatie, ook komen we niet eerst thuis controleren maar geven we de mensen het vertrouwen dat ze geen misbruik maken, en zullen wij achteraf kijken of de indicatie wel of niet rechtmatig was.

De heer Smit: In die zin, dat antwoord staat ook in de stukken. Ik vind corona nu wel iets te vaag ingekleurd, en de complexiteit die dat met zich brengt, die moet de volgende keer iets meer toegelicht worden want daar is mogelijk een stuk verdediging. Het gaat er mij om dat met name in de kolommentabel op pagina 4, eigenlijk zichtbaar is dat de termijnen toch weer oplopen. En dan moet u het onderscheid kunnen maken tussen, we zijn zeker effectiever aan het worden, maar ... En dat miste ik nu toch in het verhaal ...

De voorzitter: De vraag is duidelijk, mijnheer Smit.

De heer Smit: Dat ik daar geen grip op kon krijgen. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Meijs.

De heer Smit: Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

Wethouder Meijs: Ja, ik zal beloven dat ik op dat specifieke punt volgende keer een rapportage zal meenemen.

De voorzitter: Ik had beloofd een tweede termijn te doen. Mijnheer El Aichi wilde nog.

De heer El Aichi: Ik heb geen antwoord op mijn vraag. Zal ik hem herhalen?

Wethouder Meijs: Uw vraag over de zorgen rondom de sociale wijkteams en de belasting van de personen van de sociale wijkteams neem ik mee. Wij gaan een evaluatie doen op de sociale wijkteams, en ik zal dat onderwerp zeker aanroeren.

De voorzitter: Dank u wel. En mevrouw Stroo, gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Ik heb het idee dat u mijn betoog niet zo goed tot u heeft genomen. Daarom verpak ik mijn vraag nog een keer van, zijn ondanks de resultaten van de procesoptimalisatie en de proeftuinen, waardoor er kosten zijn bespaard, zijn dan die kostenbeheersingsmaatregelen nog wel nodig? En het tweede is, begrijpt u wat ik bedoel met tweesporenbeleid? Wat aan de ene kant zijn we nu steeds bezig om die wachttijden te verkorten, door de procesoptimalisatie, door de proeftuinen, door anders te werken. Maar aan de andere kant zegt u, ja misschien moet ik wel een budgetplafond afkondigen, en dan lopen die wachttijden sowieso op. Dus ja, waar staat u nou eigenlijk voor? Van geeft u dat dan zomaar uit handen?

Wethouder Meijs: Ik snap uw zorg, en die deel ik ook. Dat is zeker iets waar wij op terugkomen, dat laatste. Als eerste, die kostenbeheersing, is die nog nodig? Ja, die is zeker nog nodig want die kostenbeheersing is ook nodig omdat er sowieso 25 procent toename was van het aantal meldingen voor de Wmo. Dat is los van of ze toegekend werden of dat er een langere of kortere wachttijd voor was. We hebben vanaf dag één dat we te maken hadden met het abonnementstarief, hebben we een stijging gezien van het aantal mensen wat een beroep doet op Wmo. En dat is hetgeen waar ik de vorige keer hier met u over sprak, dat die maatregelen nodig zijn omdat ik mijn twijfels heb over het aantal percentage wat we daarmee recht doen, zal ik maar zeggen. We hebben deze Wmo ooit in het leven geroepen om de kwetsbare mensen te helpen in de ondersteuning van een Wet maatschappelijke ondersteuning. En doordat we sinds 1 januari 2019 die abonnementstarieven hebben, worden we geconfronteerd met een enorme toename. Ik mag geen inkomenspolitiek doen, maar ik wil daar, zou ik specifiek wel grip op willen krijgen en dat heb ik nog niet.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: De heer Van Reenen heeft dat de vorige commissie ook heel erg duidelijk gemaakt van, laten we dan toch weer proberen om naar die draagkracht te gaan en dan daar recht aan te doen, precies zoals u zelf zegt.

Wethouder Meijs: Maar ik mag geen inkomenspolitiek doen, dat heb ik u al uitgelegd. Maar ik zin op een strik, hoe noem je dat, een manier om daar wel zicht op te krijgen. En u maakt ook een koppeling tussen de budgetplafonds en de wachttijden. Daar hebben de heer Botter en ik ook al met u kort over gesproken en daar komen we zeker nog over terug met u. Wij willen natuurlijk koste wat het kost voorkomen dat mensen die het echt nodig hebben, het niet krijgen. Dat is duidelijk. We hebben ook altijd in de afgelopen periode gezegd, daar waar het spoed is, de urgentie hoog is, dat wij ten alle tijden de ondersteuning, de begeleiding, de huishoudelijke ondersteuning, de ambulante begeleiding, of wat dan ook aan ondersteuning nodig is, zullen doen toekomen aan daar waar het moet. Spoed, urgentie staan bovenaan. Maar ik kan u niet zeggen dat de wachttijden of de wachtlijsten niet meer zullen bestaan, dat kan niet. Ik hoop natuurlijk van harte dat ze niet op zullen lopen door onze maatregelen. Maar daar proberen wij natuurlijk wel een evenwicht in te vinden, dat bespreken wij ook met onze aanbieders. En de signalen die wij dan mocht ontvangen dat daar dus wel

wachttijden gaan ontstaan door die budgetplafonds, dan komen we ook met u te spreken. Dat hebben we ook beloofd aan u. Dat het daarmee opgelost zou zijn, dat kan ik u niet beloven. Want dat is een duivels dilemma waar ik mee te maken hebben, en ik niet alleen, het hele college. De toenemende uitgaves wat dat betreft, en de andere kant, het proberen te normaliseren en daar waar het ooit voor bedoeld is.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel voorzitter. Het is enigszins off topic, maar ik werd wel getriggerd door mevrouw Stroo. U had het over inkomenspolitiek, dat mag niet, daar hebben we het uitgebreid over gehad. Dus je mag niet zeggen van, je hebt minder geld dus hoeft je minder te betalen. De gemeente Oldenzaal heeft een manier gevonden om hiermee om te gaan. Zij zijn een beetje, houdt ze scherp in de gaten want zij zijn echt wel baanbrekend hierin. Zij proberen de budgetten voor huishoudelijke ondersteuning onder te brengen bij bijzondere bijstand. En dat betekent dat je het dan weghaalt bij het hele dilemma van inkomenspolitiek, maar dat je inderdaad, als HaarlemPas houder eventueel via de bijzondere bijstand een beroep kan doen op deze huishoud. Nou ik wil het even meegeven. Wees creatief, want u bent niet de enige die kampt met deze problemen. En Oldenzaal die doet grappige dingen.

De voorzitter: Mooi gemeente, Oldenzaal. Dank u wel. Nou, ik hoop dat u die tip van harte meeneemt.

Wethouder Meijs: Die tip staat boven mijn bed.

De voorzitter: Oké. Dan hebben wij dit punt voldoende besproken. Ik heb alleen, is dat een toezegging wethouder, dat u nog over die begeleiding in de wijk, dat u daar over terug gaat komen begin volgend jaar, of het effect heeft gehad? Wat wordt dat, voor een soort ...

Wethouder Meijs: Nou, ik heb gezegd, en dat heb ik nog keer herhaald naar de heer, ik ben uw naam kwijt, El Aichi, sorry, dat ik met de evaluatie van de sociale wijkteams daar op terug zal komen, en dan kunnen we ook dat effect wellicht ook zien en meenemen in de evaluatie. Nee, die evaluatie is al eerder dus dat lukt niet. Ik doe een toezegging die niet klopt. Ik kom daarop terug, ik kom daarop terug wanneer we de begeleiding in de wijk zullen evalueren en bespreken met de commissie. Ja.

De voorzitter: Goed, dank u wel.

10. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan zijn wij toe aan koffiepauze, of we kunnen ook gelijk even doorstoten met spreektijd voor belangstellenden. Want we gaan nog niet sluiten. En ja, en ik wil de wethouder excuseren want er is dringend behoefte aan wethouder Meijs bij Ontwikkeling. Dus dan ... Ja? Succes daar. Nee, ik heb ook geen wethouder meer nodig. Nee. Ja, dat is echt aan de commissie. Ja. En alles wat hier besproken wordt kan ze weer nakijken. Laten we snel daarmee beginnen, want we hebben best nog een aantal insprekers op een bepaald onderwerp. En ik weet niet wie er allemaal gaat komen?

De heer Smit: Voorzitter, wilt u mij even excuseren vanwege privéredenen, niet vanwege de vergadering?

De voorzitter: Dank u wel.

De voorzitter: Ja, goedendag. Als u zo meteen de rechterknop indrukt, dan gaat de microfoon aan en ik dan krijgt u drie minuten om uw verhaal te doen aan de commissie. En eventueel daarna kunnen de commissieleden nog een aanvullende vraag aan u stellen. Ja? Gaat uw gang.

De heer Van Schie: Goedenavond geachte commissieleden, mijn naam is Rik Van Schie, economisch dakloos. Ik wil graag beginnen met de opmerking dat ik niet ondankbaar ben of zodanig wil overkomen. Op 20 april ben ik via de BCT geplaatst in de Beijneshal. De Beijneshal was eigenlijk geen locatie om mensen op te vangen. De sanitaire omstandigheden waren ondermaats. Bij een bezoek van burgemeester de heer Wiene, getracht om hier aandacht voor te vragen, doch de heer Wiene werd vakkundig voorbij de sanitaire faciliteiten geloodst door een stafmedewerker van HVO. Kortom, kansloos. Na diefstal van mijn kleding, wat mijns inziens deels te wijten was aan het beleid van HVO, werd ik overgeplaatst naar de Velservoort. In de Velservoort worden ook economisch daklozen opgevangen. Ik begrijp dat er regels moeten zijn, doch de regels in de Velservoort lijken meer op regels voor een gedetineerde. De behandeling kwam altijd over van, we hebben je niet gevraagd om hier te komen, en regels zijn regels. Van een sociaal bleef zeer weinig over. Volgens de beschikking heb ik recht op begeleiding vanuit HVO. Tot nu toe nul begeleiding van HVO, hetzij het sociaal wijkteam centrum. 10 augustus jongstleden kreeg ik een brief dat ik mij 14 augustus voor 28 dagen in hotel de Raecks moest melden. Er zou mij een ontbijt worden verschaft en een avondeten. In de Beijneshal kregen wij drie maaltijden per dag, in de Velservoort een zeer uitgebreid ontbijt, waarvan men kon sparen voor de lunch, en een avondeten. In de Beijneshal hadden we bijvoorbeeld 24/7 koffie en thee, in de Velservoort van zeven uur 's ochtends tot elf uur 's avonds. In het hotel ontvangen wij een normaal soms karig ontbijt waarvan niets valt te sparen, en een avondmaaltijd. Kortom, de lunch moeten wij uit eigen zak betalen en eveneens de koffie en thee. Het zal u wellicht niet verbazen dat een dakloze die met een uitkering leeft hier eigenlijk geen budget voor heeft. Van de uitkering wordt door de gemeente 10 procent ingehouden omdat wij geen eigen huishouding voeren, en van het restant dienen wij ook nog 5,75 per dag te betalen. Ik vraag mij werkelijk af waarvoor ik die 5,75 nog moet betalen, want de begeleiding is nul. Ook andere kosten lopen op, bijvoorbeeld wasserijkosten. We mogen mondjesmaat wassen in het hotel, en mogen ogenschijnlijk gebruikmaken van de wasmachines van HVO Wilhelminastraat, volgens de BCT. Doch ik ben reeds tweemaal geweigerd, dus weer naar de wasserij op de Zijlweg tegen extreem hoge kosten. Over de behandeling door de gemeente Haarlem kan ik kort zijn. U ziet mij hier zitten, ik ben toch geen pak melk. Nadat die eerste 24 van de 28 dagen waren gepasseerd, vroegen wij, vier personen, ons af wat er zou gaan gebeuren. Via de maatschappelijke ondersteuner, de gemeente Haarlem gevraagd over wat nu? Van nota bene de receptionist van het hotel vernamen wij dat de termijn was verlengd met 28 dagen. Tot nu toe geen officiële reactie van de gemeente Haarlem. Toen ik anderhalve week geleden bij de BCT vroeg waarom wij nog steeds geen officiële mededeling van de gemeente hadden ontvangen omtrent de verblijfsduur in het hotel, kreeg ik het antwoord, u hoeft zich daarover niet druk te maken, u hoeft zich nergens mee te bemoeien, dat is uw taak niet. We hebben de plicht om u onderdak te verschaffen, dus u moet verhuizen, als u moet verhuizen hoort u dat vanzelf wel. Dus einde discussie. Dit noem ik mensen behandelen als een pak melk. Kortom, wij die buiten de HVO geplaatst betalen nog immer 5,75 per dag, en de rest mogen we zelf uitzoeken. En toch wil ik besluiten met de opmerking dat ik niet ondankbaar ben, maar ook geen pak melk. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog commissieleden met een aanvullende vraag aan mijnheer Van Schie? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik ben benieuwd. Bij iedere vraag wat ik stel hoor ik dat mensen bij de BCT, bij de eerste aanmelding voldoende informatie krijgen, bijvoorbeeld waar u terecht kunt met hulpvragen. Mocht u, zoals nu bijvoorbeeld, geen traject hebben. En begrijp ik ook dat u een lijstje krijgt met allerlei organisaties en

instanties die u dan hierbij zouden helpen. Klopt dat? Weet u waar u terecht kunt met vragen? Want nu heeft u niemand.

De voorzitter: Even de knop, rechterknop, mijnheer Van Schie.

De heer Van Schie: Dat doe ik toch? Ja. Wij krijgen een lijstje met de telefoonnummers van woningbouwvereniging, commerciële verhuurmakelaars, en dat is het eigenlijk. En als je je meldt bij een HVO-opvang, dan wordt je daar verteld dat je te zijner tijd begeleiding gaat krijgen maar dat het nu nog niet relevant is.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb begrepen, we hebben vorige week of een paar weken geleden een verordening behandeld waarin staat dat de wijkteams zeg maar economisch daklozen mag begeleiden sinds kort. Nou, het wijkteam wist het zelf niet. Maar mijn vraag is aan u, heeft u dat begrepen, dat u als economisch dakloze hulp kunt vragen bij het wijkteam?

De heer Van Schie: Hebben wij contact gezocht met het sociaal wijkteam centrum, en die wist van niets en die had er ook geen ruimte voor. En er wordt nu aan alle kanten een beetje geschipperd en gekeken van, waar kunnen wij deze mensen ergens in oktober, november, gaan helpen?

Mevrouw Özogul-Özen: U zei, de maatschappelijke ondersteuner, dat is de heer Bellwinkel neem ik aan en niet HVO of de BCT?

De heer Van Schie: Dat is inderdaad de heer Bellwinkel want van HVO daar ... Die heeft in de brief duidelijk kenbaar gemaakt dat, wij zijn uitgebondjournd. En voor verdere vragen de BCT. En de BCT zegt, ja, dan moet u zijn bij de gemeente Haarlem, en de gemeente Haarlem zegt BCT. En nu zegt de BCT van, ja het sociaal wijkteam.

De voorzitter: Verder geen vragen meer? Nee? Dan dank ik u voor uw bijdrage, en dan gaan wij de volgende ...

De heer Van Schie: Ik dank u.

De voorzitter: Inspreker naar binnen halen. Even kijken wie dat is. Ja, goedendag. De volgende inspreker, dat is mijnheer Bellwinkel. U weet natuurlijk hoe het werkt, u was hier net ook al. U krijgt weer drie minuten de tijd om uw verhaal te doen, gaat uw gang.

De heer Bellwinkel: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, griffie. De maatschappelijke ondersteuner, een beweging, zoals ik al eerder heb gezegd. Wij kennen het Maatschappelijk Handboek, het Handboek Maatschappelijke Opvang. Hoofdstuk 4 staat dat de BCT, nadat die een beschikking heeft afgegeven en de cliënt geplaatst zit wordt een traject opgestart. Ook bij economisch daklozen hoort er een traject worden opgestart. Want bij 4.1 staat, iedere cliënt in de maatschappelijke opvang krijgt na de onderzoeksperiode van veertien dagen, door de Breed Centrale Toegang een trajecthouder. En in 2019, juni 2019, is HVO Querido gestart met een pilot met trajectbegeleiding aan economische daklozen. De pilot wordt in juni 2020 geëvalueerd. En ik vraag u, leden van de commissie Samenleving, heeft u de evaluatie van de trajectbegeleiding aan economische daklozen voorbij zien komen? Ik heb hem nergens kunnen terugvinden. De bewoners, c.q. cliënten die zo meteen gaat spreken, en ook Rik Van Schie die hier net voor was, zijn economisch daklozen en daklozen met een OGGZ-indicatie. Deze mensen worden niet ondersteund. Deze mensen hebben niet of nauwelijks trajectbegeleiding. Voor twee cliënten, met OGGZ-indicatie, heb ik een

melding gemaakt voor beschermd wonen bij de gemeente. Een taak, naar mijn idee, voor HVO Querido, dan wel de gemeente, dan wel de GGD. Voor Rik Van Schie en Mohamed '...' heb ik een melding gemaakt voor een traject, voor een contingentwoning, wel bekend als de tweede kans woning. En deze heb ik opgestuurd naar alle organisaties. En de reactie was, ja, een contingentwoning moet via de zorgaanbieder worden aangevraagd. Alleen ze hebben geen contact met zorgaanbieders. Maar hebben wel het recht, in ieder geval de kans om een tweede kans woning te kunnen krijgen. Ik hoop dat de commissie Samenleving de wethouder aanspreekt, op het Handboek Maatschappelijke Opvang, en ook het recht voor mensen om daadwerkelijk een tweede kans te krijgen, een lichtpuntje naar een nieuwe toekomst. Dank u wel.

De voorzitter: U ook bedankt. Commissieleden, nog een vraag? Mijnheer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voor het inspreken. U zegt, wie zegt dat het contact via de zorgaanbieder moet verlopen?

De heer Bellwinkel: Dat zegt HVO Querido, dat zegt het RIBW K/AM, dat zegt de Brede Centrale Toegang, dat zegt de VRK, dat zegt de gemeente Haarlem, beleidsmedewerker Wmo.

De voorzitter: Verder nog iemand? Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik begrijp dus eigenlijk dat al deze mensen die straks gaan inspreken, die ik toevallig niet ken, allemaal dus eigenlijk tussen wal en schip vallen omdat ze geen traject hebben en omdat ze geen hulpverlening hebben?

De heer Bellwinkel: Zo meteen spreekt u er eentje met een hulpverlener die eigenlijk de hulpverlening wil stoppen omdat ik me ermee bemoei. Maar deze vier mensen die vanavond gaan inspreken, zijn eigenlijk nog niet eens een derde van de cliënten die ik probeer te ondersteunen. Helaas.

De voorzitter: Ik zie u nog denken, mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik denk na. Zitten deze mensen al lang in de opvang? Spreken we over een paar maanden dat er geen traject is in verband met corona, want dat wordt vaak geroepen. Of zitten er ook mensen bij die langer in de opvang zitten zonder hulp?

De heer Bellwinkel: Van twee jaar en een paar maanden tot bijna een half jaar zonder trajectbegeleiding, u hoort het zo meteen allemaal.

De voorzitter: Dank u wel. Verder nog iemand met een vraag? Nee. Dan wil ik mijnheer Bellwinkel weer bedanken. En dan gaan we door naar de volgende spreker. Goedendag, ik heb begrepen dat u mevrouw Houweling bent. U krijgt zo meteen drie minuten, ja u weet het knopje te vinden. Dan mag u inspreken en dan gaat zo meteen misschien de commissie nog wat vragen aan u stellen, ja? Gaat uw gang.

Mevrouw Houweling: Is prima, dank je wel. Nou, ik ben Patricia Houweling. Ik ben nu ... Ik woon twee jaar op de HVO Querido, de Velserspoort. Ik ben nu vier maandjes zwanger en ik vind gewoon dat HVO Querido gaat onrespectvol om met mensen. En daarom heb ik ook Eddy Bellwinkel ingeschakeld, omdat ik het ... Ik weet het gewoon even niet meer wat ik moet doen nu. Het lijkt wel of ik in een gevangenis zit daar. Nee, hoeft niet, dank je wel.

De voorzitter: Sorry, had u nog iets meer te vertellen of ...

Mevrouw Houweling: Nou ik, mijn man die gaat ook straks spreken, ik wacht het dan, en mijn man mist dus de ... van de zwangerschap omdat wij niet samen op één locatie mogen zijn samen.

De voorzitter: Oké. Zal ik wat ... Nou, laten we de commissie even wat vragen stellen. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: U zit in de Velsperpoort.

Mevrouw Houweling: Klopt.

Mevrouw Özogul-Özen: U zei net, het lijkt een gevangenis. Kunt u daar een voorbeeld van geven, wat bedoelt u daarmee?

Mevrouw Houweling: Nou, tien uur binnen zijn, ik voel me net een klein kind. Als ik om tien uur niet binnen ben dan mag je gewoon niet meer in.

De voorzitter: Mevrouw Booms.

Mevrouw Booms: Ja, dank u wel dat u uw verhaal komt doen. Ik wilde vragen, staat u nu inmiddels op de lijst voor zo'n contingentwoning?

Mevrouw Houweling: Eddy Bellwinkel heeft mij ingeschreven voor beschermd wonen.

Mevrouw Booms: Ja, maar ik had begrepen dat het via HVO Querido ... Ja, u bent ... Ja, voor beschermd wonen, maar even, u wil niet naar een eigen woning? Want beschermd wonen is nog weer in een instelling.

Mevrouw Houweling: Ja, maar dat is even een oplossing nu voor mij, omdat ja, ik moet het even ook vanwege de baby.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Dit is dus dan een tussenoplossing, zeg maar?

Mevrouw Houweling: Ja, ja.

Mevrouw Özogul-Özen: Maar afgelopen, want u zei, ik zit dan twee jaar, afgelopen twee jaar, wat is voor u gedaan om voor een vervolgwoonruimte te zorgen?

Mevrouw Houweling: Nou, er wordt daar totaal helemaal niks gedaan. Ik had een maatschappelijk werker daar en die dreigt mij gewoon om deze nu te gaan stoppen, omdat ik niet ... Ik wil geen gesprek aangaan zonder Eddy.

Mevrouw Özogul-Özen: Mag ik nog ... Maar u heeft recht op een eigen cliëntondersteuner. Waarom zou Eddy dan niet bij het gesprek mogen?

Mevrouw Houweling: Dat is voor mij een raadsel, wist ik het maar. Ik werd van de week ook aangesproken door Cherila, mijn ondersteuner daar, en ze zegt, ja ik wil Eddy er niet bij hebben anders gaan we dit traject gaan we stoppen.

De voorzitter: Goed. Verder nog iemand? Nee. Nou, dan wil ik u hartelijk danken.

Mevrouw Houweling: Dank je wel.

De voorzitter: Voor uw verhaal. En werkte. En dan gaan we weer naar een andere inspreker. Even kijken wie dat is hoor. Ja goedenavond, de heer '...' hebben we hier zitten. U krijgt ook weer drie minuten, het rechterknopje indrukken, en daarna kunnen commissieleden ook weer een vraag aan u gaan stellen, ja? Gaat uw gang.

De heer ...: Geachte heer, sorry, geachte commissieleden ik ben Mohammed. Ik kom uit een oorlogsland. Door mijn huwelijk werd ik dakloos, dat was augustus vorig jaar. Via CJG stuurde ik naar BCT en HVO. Daar had ik een intakegesprek, toen wist ik dat ik economisch dakloos ben, zeggen ze. Maar wat betekent economisch dakloos, tot nu toe weet ik niet. Na drie weken van mijn verblijf daar moest een iemand van HVO komen om te vragen waar ik hulp nodig heb. Dat is de regel, hoorde ik. Maar het gebeurt nooit. Natuurlijk van mijn vierenhalf jaar hier in Nederland weet ik de hele richting niet. Bij HVO ontmoette ik een andere cliënt, die heeft hulp aangeboden, hij is Eddy. Bij HVO behandeld ik als een crimineel of diefstal, dat voel ik. Voor mij is dat extra gevoel omdat ik uit een oorlogsland komt. Ik zal een voorbeeld zeggen. Tassencontrole en bij sommige medewerker beveiligers helemaal geen glimlach gezicht, nogmaals, economisch dakloos. Omdat ik in de keuken zaterdag en zondag als vrijwilliger zat vroeg ik de medewerkers van HVO of ik door de week mag er blijven. Voor juiste antwoord te krijgen duurt één maand lang. En het antwoord was, dat mag niet verblijven. Ik voelde dat de medewerker van HVO mijn verzoek heeft helemaal niet op besprektafel gegooid. Door coronacrisis verplaatste ik naar Beijneshal, daar verbleef ik drie maanden. En na die periode verplaatste ik naar Velsperpoort, daar verblijf ik anderhalve maand. En moest ik alweer naar een hotel verhuizen. Dus niet meer onder de vleugel van HVO, daar zijn een aantal voordelen en nadelen. Ik ga wat noemen, als voordelen. Meer privé en vrijheid. Als nadelen, weet ik niet mijn wasgoed waar moet wassen en geen garantie waar ik later naar toe moet gaan.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog commissieleden met een vraag? Ja, mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Begrijp ik uit uw verhaal dat u ongeveer een jaar daar zit en helemaal geen hulp hebt gehad?

De heer ...: Ja.

De voorzitter: Ja, nog iemand? Nee? Dan wil ik u hartelijk danken.

De heer ...: Ja. Oké, dank je.

De voorzitter: En dan gaan we naar de volgende spreker, en dat is de heer Kaan als het goed is. Ja, goedenavond mijnheer Kaan. U gaat zo meteen spreken, u krijgt drie minuten, rechterknopje indrukken, en dan gaan we misschien nog wat vragen laten stellen door de commissie. Gaat uw gang.

De heer Kaan: Ja, ik zit bij daklozen centrum HVO. Zeker 2017 gewoond daar, hier tot 2018 heb ik gewoond. Toen hebben ze mij ontslag gegeven omdat ze mij niet kunnen helpen. Dat ik alcoholproblemen had, toen ben ik weer op het slechte pad gegaan met drugsgebruik, drank. Ook met de medewerkers veel ruzie gehad, de beveiligers hebben ze mij een paar keer geslagen, er uitgegooid. En aangifte, tegen mij valse aangifte gedaan, camerabeelden werden verwijderd door bewakers daar. En nu zit ik er weer sinds 2020, vanaf 15 mei zit ik

daar nu. En drieënhalve maanden, ik sta nog op een reservelijst. En soms heb ik wel een bed en soms heb ik ook geen bed, dan moet ik op straat slapen, is regelmatig nu gebeurd bij mij. En ik heb gemerkt, er zijn andere mensen komen daar, later dan mij, ze mogen wel die bed hebben. En ik mag het niet, wegens mij oude verleden met hun. Nou, ik vind dit niet kunnen. Ik slaap nu al anderhalve week gewoon op straat gewoon, en ik mag ook niet overdag op de opvang komen. Dat is het.

De voorzitter: Ja?

De heer Kaan: Ja, o ja, en mijn vriendin is zwanger en ik mag ook niet daarbij zijn. Ik heb overplaatsing gevraagd naar Velsperpoort. Daar mag het ook niet, wegens mijn kindje.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Mag u er niet in omdat u op de reservelijst staat, of mag u er niet in omdat ze u hebben geschorst?

De heer Kaan: Omdat ik op een reservelijst staan. Dat denk ik.

Mevrouw Özogul-Özen: Weet u het niet?

De heer Kaan: Nee, ik weet niet zeker. Ze geven geen reden. Ze geven een reden dat een paar jaar geleden was allemaal gebeurd daar, veel ruzie had ik met die mensen. Veel dronken was ik. Ja, medicatie slikken van GGD. Door dat zij wagen mij meer op het slechte pad vandaag, vind ik dan.

Mevrouw Özogul-Özen: Mag ik nog even iets op vragen? Ik snap dat u een paar jaar geleden, vervelende dingen daar gebeurd zijn. Is dat ook nu gebeurd, dat ze dat weer voor u werpen?

De heer Kaan: Nee, ik ben sinds 15 mei vrij van gevangenis, ik ben gestopt met drugs, ik rook alleen, dat weten ze ook, ik ga nooit in een alcohol ruimte, nergens ben ik daar gewoon. Ik heb gewoon afstand genomen met iedereen, ik praat ook met niemand daar. Nog steeds, heb ik ellende met hun. Dat is gewoon om mij te treiteren, zo'n gevoel heb ik met hun. Met BCT ook. Dan sta je op de reservelijst bij BCT, bij BCT zeggen ze, ja dat bepalen we niet, de gemeente bepaalt dat. Bel ik mijn trajectbegeleider, zegt ze, nee, dat bepaalt BCT, wie mag binnen slapen. En HVO zegt, nee daar kunnen wij niks aan doen. Nu zit ik drieënhalve maanden, ben ik op straat. Helemaal niks gedaan, geen één hulp. Ik heb een pinnen plaat in mijn been, er wordt niks gedaan. Ik vind het onmenselijk. Een hond wordt nog beter behandeld dan daar hoor.

De voorzitter: U heeft nog een vraag van mevrouw Booms, ChristenUnie.

Mevrouw Booms: Ja, fijn dat u hier naartoe bent gekomen. Heeft u ook geprobeerd om via een andere zorginstelling hulp te krijgen, ambulante hulp, bijvoorbeeld RIBW K/AM, Leger des Heils, De Linde?

De heer Kaan: Ja, ik heb wel, ik loop bij een nazorg trajectbegeleider, loop ik al mee. Ze zijn bezig mee. Ja, ik moet gewoon bij HVO blijven, zeggen ze, er is geen andere plek wegens corona.

Mevrouw Booms: Ja, ik begrijp dat, dat ze dat zeggen. Maar iedereen in Haarlem is vrij om gewoon ook bij andere zorgaanbieders te kijken of ze u verder kunnen helpen. Dus ik zou dat denk ik toch proberen.

De heer Kaan: Ja, daar is mijn advocaat ook mee bezig. Ze zijn wel bezig, er is geen plek. Wegens corona zeggen ze, en dat is het excuus altijd van hun. Is er corona, weinig medewerkers, dat soort dingen. Vooral bij BCT. Ik zit er voor drieënhalve maanden, ik heb geen één keer een mentorgesprek gehad, ik weet niet eens, wie is mijn begeleider? Ik weet eerst niet wat voor traject ik erin zit. Mijn vrouwtje zit al twee jaar daar, tot nu nog steeds is geen traject. Dat kan gewoon niet. Je kan niet met een mens twee jaar daar laten behandelen als een klein kind, ik vind dat niet kunnen.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Rina, had je nog wat? Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Dank u voor het inspreken.

De heer Kaan: Alstublieft.

Mevrouw Stroo: Bent u destijds geholpen door verslavingszorg? Of bent u daar naartoe doorverwezen of ...

De heer Kaan: Ja, ik ben doorverwezen door reclassering, door de rechtbank. Ja, alles gaat goed gewoon. Ik heb om de twee weken een bloedtest, dat soort dingen alles is gewoon schoon bij mij. Maar dat mijn kind onderweg is, en daarom doe ik ook niks meer. Ja, ik ga voor mijn kind en voor mijn vrouw. En daarom heb ik Eddy Bellwinkel ook weer ingeschakeld om te helpen. Maar geen instantie wil mij helpen, geen één. Als ik een gesprek met Eddy erbij, met mensen van HVO, willen ze niet in gesprek gaan met Eddy, dat Eddy erbij is. Dat willen ze niet. Maar hij is mijn helper. Hij wordt toch gewoon geweigerd, niemand wil met Eddy ook in gesprek, ik vind dat niet kunnen gewoon. Hun doen hun werk gewoon niet goed, in mijn ogen. HVO vooral. HVO vooral, sorry.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja, ik ben benieuwd, u zegt net, ze willen niet met Eddy in gesprek. Zeggen ze ook waarom? Wat is de reden. Want u heeft recht op een eigen gekozen iemand die u kan helpen, maar waarom mag hij daar niet bij?

De heer Kaan: Omdat Eddy heeft vroeger daar gewoond. Omdat die ook dakloos was, wegens dat denk ik. En dat hij nu voor dakloze mensen opkomt en helpt, en daar kunnen ze niet tegen. Dat speelt mee, in mijn ogen dan, in mijn inzicht. Dat is het. Er zal geen andere reden zijn. Waarom mag mijn trajectbegeleider wel voor nazorg met mij in elke gesprek bij zijn, bij BCT, overal, in gemeente. Waarom Eddy niet? Dat is toch een beetje raar? Ik heb duizend keer met de directeur daar gesprek gehad, voor mijn dossier heb ik gevraagd, geeft ze twee blaadjes aan mij, dit is mijn dossier niet. Twee blaadjes. Vragen ze, waarvoor heb je het dossier nodig? Ik zeg, dat is mijn zaak, ik wil inzien in mijn dossier wat er staat. Hoe vaak heb ik daar geslapen, dat dossier krijg ik ook niet. Er worden alleen maar dingen verzonnen.

De voorzitter: Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Maar u heeft toch recht op uw dossier?

De heer Kaan: Ja, hun doen gewoon moeilijk.

Mevrouw Özogul-Özen: Maar met welke reden?

De heer Kaan: Ze willen gewoon niet geven. Dat ik heb gezegd, ja ik ga normaal, heb ik verder nodig voor mijn advocaat. Ik zei, ik ben een beetje spuugzat jullie, hoe jullie met mensen omgaan. En Eddy was er toen ook bij. Toen wilden ze best, waren we met gesprek met Eddy, was die buiten uitgestuurd. Dat is niet menselijk. Alstublieft.

De voorzitter: Ja, dank je wel voor, nou ja, je verhaal.

De heer Kaan: Graag gedaan.

De voorzitter: Veel sterkte, en ik hoop dat er echt een uitzicht komt op een betere toekomst.

De heer Kaan: Zeker.

De voorzitter: Voor jullie allen natuurlijk. Ja.

De heer Kaan: Ik ben blij dat ik mijn woordje mag doen bij jullie, hartelijk bedankt voor de tijd.

De voorzitter: Graag gedaan.

De heer Kaan: Fijne avond.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik vind het juist jammer, want dit zijn allemaal mensen die ik ook niet zelf ken, nieuwe verhalen. Ik vind het jammer dat de wethouder dit niet gehoord heeft. Dus mijn verzoek zou toch zijn dat de wethouder in ieder geval kennis hiervan neemt, en ons dan ook terugkoppelt, na dit gehorende, wat er gaat gebeuren.

De voorzitter: Nou, we zullen ook misschien even de wethouder vragen om even dit stukje van de band terug te kijken zodra die online is, en dan, tenminste morgen kan ze het al doen natuurlijk, dus we zullen even vragen of ze er even toch kennis van wil nemen. Ja, dat gaan we doen. Wat er ook nog, wat ik even moet medelen is dat er ook nog een schriftelijke bijdrage stond van de wijkraad de Amsterdamse Buurt over de verhuisregeling. Die staat zogenaamd als insprekbijdrage bij deze agenda, dus gaarne, lees dat stuk ook nog eventjes en misschien dat u er nog een keer op terug kunt komen.

11. Sluiting

De voorzitter: Ja, dan zijn we aan het einde gekomen van de vergadering. Ik wil u hartelijk danken en tot de volgende keer. Prettige avond.